

ພຣະທັມ 1 ໂກຣິນໂທ

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16

ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລ ທີ່ມີໄປເຖິງ
ຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງ

ໂກຣິນໂທ

ສະບັບຕົ້ນ

1

Chapter 1

- ໂປໂລ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໄວ້ເປັນອັດສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ກັບໂຊຊະເທນຜູ້ເປັນນ້ອງ
- ເຖິງ ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ເມືອງໂກຣິນໂທ ຜູ້ໄດ້ຮັບການຊົງຂໍາຣະໃຫ້ບໍຣິສຸດໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນດ້ວຍກັນກັບຄົນທັງປວງທຸກບ່ອນ ທີ່ຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຄືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາແລະຂອງພວກເຮົາດ້ວຍ
- ຂໍພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກຈາກພຣະບິດາເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແລະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ຈົ່ງມີແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ

ພຣະພອນທີ່ມາໂດຍທາງພຣະຄຣິດ

- ເຮົາໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໃນເຮືອງເຈົ້າທັງຫລາຍຢູ່ສເມີ ເພາະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຊົງປະທານແກ່ພວກເຈົ້າໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ
- ເພາະໃນພຣະອົງນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຄົບເຕັມບໍຣິບູນດ້ວຍທຸກສິ່ງ ທັງຝ່າຍວາຈາແລະຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງ
- ດ້ວຍວ່າຄໍາພຍານເຮືອງພຣະຄຣິດນັ້ນເປັນທີ່ຮັບຮອງແນ່ນອນໃນຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າດ້ວຍ
- ຈົນເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຂາດເຂີນຂອງພຣະຣາຊທານຈັກຢ່າງ ໃນຂນະທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຄອຍຖ້າການສະເດັດມາປາກົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
- ພຣະອົງຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຕັ້ງໜັ້ນຄົງຢູ່ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າພົ້ນຈາກການຖືກຕີ ໃນວັນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
- ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງທຸ່ງທັມ ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າສໍາພັນສນິດກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ

ການແບ່ງແຍກໃນຄຣິສຕະຈັກ

- 10 ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາອ້ອນວອນເຈົ້າທັງຫລາຍໃນພຣະນາມພຣະເຢຊູຄຣິດ ເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າໃຊ້ຄວາມເວົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນ ຢ່າຖືພັກຖືພວກ ແຕ່ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຮ່ວມເຂົ້າສົນທິກັນເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວ ມີຈຸດປະສົງອັນດຽວກັນ
- 11 ພື້ນອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຫດວ່າມີບາງຄົນທີ່ມາຈາກນາງຂະໂລເອ ໄດ້ເລົ່າເຮືອງຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ເຮົາຟັງວ່າ ເກີດມີການຜິດຖຽງກັນໃນຖ້າມກາງພວກເຈົ້າ
- 12 ດັ່ງນີ້ເຮົາໝາຍຄວາມວ່າ ຄືພວກເຈົ້າຕ່າງຄົນກໍຕ່າງກ່າວວ່າ, “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍໂປໂລ” ຫລື “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍອາໂປໂລ” ຫລື “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍເກຟາ” ຫລື “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍພຣະຄຣິດ”
- 13 ພຣະຄຣິດແບ່ງອອກເປັນຫລາຍອົງແລ້ວຫລື ໂປໂລໄດ້ຖືກຄົງໄວ້ເພື່ອພວກເຈົ້າຫລື ເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງໂປໂລຫລື
- 14 ເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ທຳພິທີບັບຕິສະມາໃຫ້ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າ ເວັ້ນແຕ່ທ່ານກິສະໂບກັບທ່ານຄາໂຍ
- 15 ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເວົ້າໄດ້ວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນນາມຂອງເຮົາ
- 16 (ເຮົາໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຄອບຄົວຂອງສະເຕຟານາດ້ວຍ ນອກຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ ເຮົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ຜູ້ໃດອີກ)
- 17 ເພາະວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາໄປເພື່ອທຳພິທີບັບຕິສະມາ ແຕ່ຊົງໃຊ້ໄປເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນອາສັຍຄວາມເວົ້າອັນສລາດສລຽວ ເພາະຢ້ານວ່າໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດຈະເສັງປໂຍດ

ພຣະຄຣິດຄຣິດອຳນາດແລະພຣະປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ

- 18 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ກຳລັງຈົບຫາຍນັ້ນ ເຂົາເຫັນວ່າເຮືອງໄມ້ກາງແຂນເປັນເຮືອງໂງ່ ແຕ່ສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍທີ່ກຳລັງຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນ ກໍເຫັນວ່າເປັນຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 19 ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, “ເຮົາຈະທຳລາຍປັນຍາຂອງຄົນມີປັນຍາ ແລະຈະໃຫ້ຄວາມສລາດຂອງຄົນສລາດສູນເສັງໄປ”
- 20 ຄົນມີປັນຍາຢູ່ໃສ ນັກທັມຢູ່ໃສ ນັກໂຕ້ຕອບບັນຫາສມັຍນີ້ຢູ່ໃສ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ປັນຍາຂອງໂລກກາຍເປັນຄວາມໂງ່ຫລື
- 21 ເພາະຕາມພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນວ່າ ມະນຸດບໍ່ສາມາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍປັນຍາຂອງຕົນ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊອບພຣະທັຍຊົງໂຜດຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອນັ້ນ ໃຫ້ພື້ນດ້ວຍຄຳເທສນາເຮືອງທີ່ເຂົາຖືວ່າໂງ່
- 22 ຝ່າຍພວກຍົວກໍຂໍເຫັນການສຳຄັນ ແລະພວກຕ່າງຊາດກໍຊອກຫາປັນຍາ
- 23 ແຕ່ພວກເຮົາປະກາດເຮືອງພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ ອັນເປັນສິ່ງທີ່ໃຫ້ພວກຍົວຊູນສະດຸດ ແລະເປັນເຮືອງທີ່ພວກຕ່າງຊາດຖືວ່າໂງ່
- 24 ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ທັງຄົນຍົວກັບຄົນຕ່າງຊາດ ກໍຖືວ່າພຣະຄຣິດເປັນຣິດອຳນາດແລະພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ
- 25 ດ້ວຍວ່າຄວາມໂງ່ຂອງພຣະເຈົ້າກໍຍັງສລາດກວ່າປັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະຄວາມອ່ອນແຮງຂອງພຣະເຈົ້າກໍເຂັ້ມແຂງກວ່າກຳລັງຂອງມະນຸດ
- 26 ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງວ່າ ພວກເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດເອີ້ນມານັ້ນເປັນຄົນຢ່າງໃດ ຄືຄົນທີ່ມະນຸດຖືວ່າສລາດກໍມີໜ້ອຍຄົນ ຄົນທີ່ມີອຳນາດກໍມີໜ້ອຍຄົນ ຄົນທີ່ມີຖານະສູງກໍມີໜ້ອຍຄົນ
- 27 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກສິ່ງທີ່ມະນຸດຖືວ່າໂງ່ນັ້ນ ເພື່ອຈະໃຫ້ຄົນສລາດຖືກອັບອາຍ ແລະໄດ້ຊົງເລືອກເອົາສິ່ງທີ່ມະນຸດຖືວ່າອ່ອນກຳລັງ ເພື່ອໃຫ້ຄົນທີ່ມີກຳລັງຖືກອັບອາຍ

- 28 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກເອົາສິ່ງທີ່ມະນຸດຖືວ່າຕໍ່າຕ້ອຍແລະດູພິນ ແລະເຫັນວ່າບໍ່ສໍາຄັນ ເພື່ອທຳລາຍສິ່ງທີ່ມະນຸດເຫັນວ່າສໍາຄັນ
- 29 ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມະນຸດຈັກຄົນອວດຕົວໄດ້ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
- 30 ໂດຍພຣະອົງນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງພຣະອົງໃຫ້ເປັນສະຕິປັນຍາແລະຄວາມຊອບທັມຂອງເຮົາ ແລະເປັນຜູ້ຊົງຕັ້ງເຮົາໄວ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຊົງໄຖ່ເຮົາໃຫ້ພົ້ນ
- 31 ເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, “ຜູ້ອວດອ້າງນັ້ນຈຶ່ງເອົາພຣະອົງເຈົ້າມາອວດອ້າງ”

2 ຄຳປະກາດເຣື່ອງພຣະຄຣິດທີ່ຊົງຖືກຄົງໄວ້

The Message about the Crucified Christ

- 1 ພົ້ນອົງທັງຫລາຍເອີຍ, ເມື່ອເຮົາໄດ້ມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອປະກາດຄຳພາຍນເຣື່ອງພຣະເຈົ້າແກ່ພວກເຈົ້າ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳອັນໜ້າຟັງ ຫລືດ້ວຍສະຕິປັນຍາ
- 2 ເພາະວ່າເຮົາຕັ້ງໃຈວ່າຈະບໍ່ສະແດງຄວາມຮູ້ເຣື່ອງໃດໆໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຈົ້າ ເວັ້ນແຕ່ເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະການທີ່ພຣະອົງຊົງຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ
- 3 ແລະເມື່ອເຮົາຢູ່ກັບພວກເຈົ້າທັງຫລາຍ ເຮົາກໍ່ອ່ອນກຳລັງ ແລະມີຄວາມຍ້ານຫລາຍຈົນຕົວສັ່ນ
- 4 ຄຳເວົ້າແລະຄຳເທສນາຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນຄຳທີ່ສລາດສລຽວກ່ອມໃຈ ແຕ່ເປັນຄຳຊຶ່ງສະແດງພຣະວິນຍານແລະຣິດອຳນາດ
- 5 ເພື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ອາສັຍສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ ແຕ່ອາສັຍຣິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ

ການສະແດງທາງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ

- 6 ເຖິງປານນັ້ນເຮົາກໍ່ເຄີຍກ່າວດ້ວຍສະຕິປັນຍາໃນຖ້ຳມາກາງຄົນທີ່ແກ່ແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍປັນຍາຂອງຄົນສັມຍນີ້ ຫລືດ້ວຍປັນຍາຂອງພວກຜູ້ປົກຄອງໃນສັມຍນີ້ຊຶ່ງກຳລັງເສື່ອມສູນໄປ
- 7 ແຕ່ເຮົາກ່າວດ້ວຍພຣະປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຂໍ້ລັບເລິກ ຄືພຣະສະຕິປັນຍາທີ່ຊົງເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນ ແລະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ກ່ອນປະຖົມມະການ ເພື່ອເປັນສະຖ່າຣາສີແດ່ພວກເຮົາ
- 8 ບໍ່ມີຜູ້ປົກຄອງຄົນໃດໃນສັມຍນີ້ໄດ້ຮູ້ເຖິງພຣະປັນຍານັ້ນ ເພາະວ່າຖ້າຮູ້ແລ້ວ ເຂົາຄົງຈະບໍ່ໄດ້ເອົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັສມີຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ
- 9 ແຕ່ເໝືອນມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, “ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ໄດ້ເຫັນ, ຫູບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະສິ່ງທີ່ມະນຸດຄິດບໍ່ອອກ ຄືສິ່ງນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດແຈງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ຮັກພຣະອົງ”
- 10 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນແກ່ເຮົາທັງຫລາຍທາງພຣະວິນຍານ ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຊົງຢັ້ງຮູ້ທຸກສິ່ງແມ່ນເປັນຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ
- 11 ດ້ວຍວ່າໃຜໜີ, ອາດຮູ້ຄວາມຄິດຂອງມະນຸດໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ຈິດວິນຍານພາຍໃນມະນຸດຜູ້ນັ້ນເອງ ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
- 12 ເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບວິນຍານຂອງໂລກ ແຕ່ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ເຖິງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານແກ່ພວກເຮົານັ້ນ
- 13 ເຮົາບໍ່ໄດ້ກ່າວສິ່ງເຫລົ່ານີ້ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງປັນຍາຂອງມະນຸດສອນໄວ້ ແຕ່ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳຊຶ່ງພຣະວິນຍານໄດ້ຊົງສັ່ງສອນ ຄືເຮົາໄດ້ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຂອງເຣື່ອງຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ຄົນທີ່ມີພຣະວິນຍານຟັງ

- 14 ແຕ່ມະນຸດທີ່ມີຈິດໃຈທຳມະດາຈະຮັບສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງເປັນຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າທີ່ຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ກໍຕ້ອງອາສາສັຍພຣະວິນຍານ
- 15 ແຕ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານກໍສັງເກດຮູ້ສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສັງເກດຮູ້ໃຈຜູ້ນັ້ນໄດ້
- 16 “ດ້ວຍວ່າຜູ້ໃດໜຶ່ງ ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງຈະສັ່ງສອນພຣະອົງໄດ້” ແຕ່ຝ່າຍເຮົາທັງຫລາຍກໍມີພຣະທັຍຂອງພຣະຄຣິດ

3 ເພື່ອນຮ່ວມງານເພື່ອພຣະເຈົ້າ

Servants of God

- 1 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຝ່າຍເຮົາຈະເວົ້າກັບເຈົ້າທັງຫລາຍເໝືອນກັບເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານແລ້ວບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງເວົ້າກັບເຈົ້າເໝືອນເວົ້າກັບຄົນທີ່ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດທັມມະດາ ເໝືອນກັບພວກເຈົ້າເປັນເດັກອ່ອນໃນພຣະຄຣິດ
- 2 ເຮົາໄດ້ລ້ຽງພວກເຈົ້າດ້ວຍນ້ຳນົມບໍ່ໃຊ້ດ້ວຍອາຫານແຂງ ເຫດວ່າເມື່ອກ່ອນນັ້ນເຈົ້າຍັງບໍ່ສາມາດຮັບໄດ້ແລະເຖິງດຽວນີ້ກໍຍັງບໍ່ສາມາດ
- 3 ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງຢູ່ຝ່າຍມະນຸດທັມມະດາ ດ້ວຍວ່າເມື່ອພວກເຈົ້າຍັງອິດສາກັນແລະຜິດຖຽງກັນ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດທັມມະດາ ແລະບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມມະນຸດທັມມະດາດອກຫລີ
- 4 ເພາະເມື່ອຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍໂປໂລ” ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍອາໂປໂລ” ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ເປັນມະນຸດທັມມະດາຫລີ”
- 5 ຖ້າດັ່ງນັ້ນ, ອາໂປໂລແມ່ນໃຜ? ໂປໂລແມ່ນໃຜ? ກໍແມ່ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງໄດ້ສອນພວກເຈົ້າໃຫ້ເຊື່ອ ເຮົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບໃຊ້ຕາມທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດໃຫ້
- 6 ເຮົາເປັນຜູ້ປຸກ ອາໂປໂລເປັນຜູ້ທົດນ້ຳ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ
- 7 ເພາະສັນນິດຜູ້ປຸກຫລີຜູ້ທົດນ້ຳຈຶ່ງບໍ່ສຳຄັນອັນໃດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນນັ້ນກໍສຳຄັນ
- 8 ຜູ້ປຸກກັບຜູ້ທົດນ້ຳກໍສເມີກັນ ແຕ່ທຸກຄົນກໍຈະໄດ້ຮັບຮາງວັນຕາມການຂອງຕົນ
- 9 ເພາະວ່າເຮົາທັງຫລາຍເປັນຜູ້ຮ່ວມກັນທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຈົ້າເປັນໂຮ່ນາຂອງພຣະເຈົ້າ
- 10 ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຕຶກຂອງພຣະອົງ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງໂຜດປະທານແກ່ເຮົາແລ້ວ ເຮົາໄດ້ວາງຮາກລົງເໝືອນນາຍຊ່າງຜູ້ຂຳນານ ແລະຄົນອື່ນກໍມາກໍ່ຂຶ້ນ ແຕ່ທຸກຄົນຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີວ່າຈະກໍ່ຂຶ້ນຢ່າງໃດ
- 11 ເພາະວ່າຜູ້ໃດຈະວາງຮາກອື່ນອີກບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຮາກທີ່ຊົງວາງໄວ້ແລ້ວນັ້ນຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ
- 12 ຖ້າຜູ້ໃດເອົາຄຳ, ເອົາເງິນ, ເອົາເພັດພອຍ, ເອົາໄມ້, ເອົາຫຍ້າແຫ້ງ, ເອົາເໝືອງກໍດີ, ມາກໍ່ຂຶ້ນເທິງຮາກນັ້ນ ການຂອງທຸກຄົນກໍຈະໄດ້ປາກົດແຈ້ງ
- 13 ດ້ວຍວ່າເວລານັ້ນຈະໃຫ້ເຫັນໄດ້ແຈ່ມແຈ້ງ ເພາະຈະເຫັນແຈ່ມແຈ້ງໄດ້ດ້ວຍໄຟ ໄຟນັ້ນຈະທົດລອງເບິ່ງວ່າການຂອງທຸກຄົນນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ
- 14 ຖ້າການງານຂອງຜູ້ໃດທີ່ກໍ່ຂຶ້ນທົນຢູ່ໄດ້ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບຮາງວັນ
- 15 ຖ້າການງານຂອງຜູ້ໃດຖືກເຜົາໄຫມ້ເສັງ ຜູ້ນັ້ນຈະຂາດຮາງວັນ ແຕ່ຕົນເອງກໍຈະໄດ້ພັນແຕ່ເຫມືອນຜ່ານພັນໄຟ
- 16 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າພວກເຈົ້າເປັນວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ
- 17 ຖ້າຜູ້ໃດທຳລາຍວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງທຳລາຍຜູ້ນັ້ນ ເພາະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ສັກສິດ ເຈົ້າທັງຫລາຍແຫລະ, ເປັນວິຫານນັ້ນ
- 18 ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫລອກລັ່ງຕົນເອງ ຖ້າຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າຄິດວ່າຕົນເປັນຄົນມີປັນຍາໃນສັມຍນີ້ ຈຶ່ງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຍອມເປັນຄົນໂງ່ ເພື່ອຈະກາຍເປັນຄົນມີປັນຍາໄດ້

- 19 ເພາະວ່າປັນຍາຂອງໂລກນີ້ເປັນຄວາມໂງ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, “ພຣະອົງຊົງຈັບຄົນທີ່ມີປັນຍາດ້ວຍອຸບາຍຂອງເຂົາເອງ”
- 20 ແລະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີອີກວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງຊາບວ່າ ຄວາມຄິດຂອງຄົນທີ່ມີປັນຍານັ້ນເປັນການເປົ່າໆ”
- 21 ເຫດສັນນັ້ນຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຍົກມະນຸດຂຶ້ນອວດ ດ້ວຍວ່າສິ່ງສາສະໜາເປັນຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ
- 22 ເຖິງແມ່ນວ່າໂປໂລກໍດີ ອາໂປໂລ ແລະເກຟາກໍດີ ໂລກກັບຊີວິດແລະຄວາມຕາຍກໍດີ ຫລືສິ່ງທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນແລະອະນາຄົດກໍດີ ສິ່ງສາສະໜານັ້ນກໍເປັນຂອງພວກເຈົ້າ
- 23 ແລະພວກເຈົ້າເປັນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະພຣະຄຣິດຊົງເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ

4 ອັດສາວິກອຂງພຣະຄຣິດ

Apostle of Christ

- 1 ໃຫ້ທຸກຄົນຖືວ່າພວກເຮົາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ ທັງເປັນຜູ້ປ້ອງກັນຮັກສາຂໍ້ເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ
- 2 ປະການນຶ່ງ, ຜູ້ປ້ອງກັນຮັກສານັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງເປັນຄົນສັດຊື່
- 3 ສຳລັບເຮົາ ການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຫລືມະນຸດຜູ້ໃດຈະຕັດສິນຕົວເຮົານັ້ນ ເຮົາເຫັນວ່າເປັນເຮືອງເລັກນ້ອຍ ເຖິງແມ່ນເຮົາເອງກໍບໍ່ໄດ້ຕັດສິນຕົວເຮົາ
- 4 ເພາະເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເຮົາມີຜິດສິ່ງໃດ ເຖິງປານນັ້ນເຮົາກໍບໍ່ພົ້ນຈາກການພິພາກສາ ແຕ່ຜູ້ພິພາກສາຕົວເຮົານັ້ນແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 5 ເຫດສັນນັ້ນພວກເຈົ້າຢ່າຕັດສິນສິ່ງໃດກ່ອນເວລາ ຈົນກວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ ພຣະອົງຈະຊົງເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນຄວາມມືດໃຫ້ແຈ້ງແຈ້ງ ແລະຈະຊົງເຜີຍຄວາມຄາດໝາຍໃນໃຈມະນຸດດ້ວຍ ເມື່ອນັ້ນແທລະ, ທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບຄຳຊົມເຊີຍຈາກພຣະເຈົ້າຕາມສົມຄວນ
- 6 ພື້ນອັງທັງຫລາຍເອີຍ, ທີ່ເຮົາໄດ້ນຳເອົາເຮືອງຕົວເຮົາກັບເຮືອງອາໂປໂລມາກ່າວໄວ້ ກໍເພື່ອປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າຮຽນເອົາຕາມແບບຢ່າງຂອງພວກເຮົາຄື “ຢ່າອອກນອກຂອບເຂດຂອງພຣະຄຳພີ” ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າມີໃຈຈອງຫອງຍົກຜູ້ນຶ່ງແລະຂົ່ມຜູ້ນຶ່ງ
- 7 ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຕ່າງກັນກັບຄົນອື່ນ ຫລືມີອັນໃດທີ່ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບມາ ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮັບແລ້ວ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງໂອ້ອວດເໝືອນກັບເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບເລີຍ
- 8 ດຽວນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍອີ່ມແລ້ວໜໍ, ຮັ່ງມີບໍລິບູນແລ້ວໜໍ, ໄດ້ຂຶ້ນສເວີຍຣາດໂດຍຮ່ວມກັບພວກເຮົາໜໍ ແມ່ນຢູ່ ເຮົາກໍປາຖນາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຂຶ້ນສເວີຍຣາດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຂຶ້ນສເວີຍຣາດດ້ວຍກັນກັບພວກເຈົ້າ
- 9 ເພາະເຮົາຄິດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງພວກເຮົາ ຜູ້ເປັນອັດສາວິກໄວ້ໃນທີ່ສຸດປາຍເໝືອນຄົນທີ່ຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ເພາະເຮົາກາຍເປັນເໝືອນໂຕລະຄອນໃຫ້ຈັກກະວານຄືເທວະດາແລະມະນຸດຊົມ
- 10 ພວກເຮົາເປັນຄົນໂງ່ເພາະເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ ແຕ່ພວກເຈົ້າເປັນຄົນມີປັນຍາໃນພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາອ່ອນກຳລັງ ແຕ່ພວກເຈົ້າມີກຳລັງ ພວກເຈົ້າມີຍົດ ແຕ່ພວກເຮົາເປັນຄົນອັບຍົດ
- 11 ຈົນເຖິງປັດຈຸບັນນີ້ ພວກເຮົາກໍຍັງອິດເຂົ້າຢາກນ້ຳ ຂາດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ຖືກທຸບຕີແລະບໍ່ມີບ່ອນພັກພາອາສັຍເປັນຫລັກແຫລ່ງ
- 12 ພວກເຮົາຍັງອິດສາເຮັດການໜັກໜ່ວງລ້ຽງຊີບດ້ວຍມືຂອງເຮົາເອງ ເມື່ອຖືກປ້ອຍດ່າເຮົາກໍອວຍພອນ ເມື່ອຖືກຂົ່ມເຫັງເຮົາກໍອິດທົນເອົາ
- 13 ເມື່ອຖືກນິນທາປມາດເຮົາກໍຊອກຫາທາງປອງດອງ ເຮົາກາຍເປັນເໝືອນຂີ້ເຫຍື້ອຂອງໂລກ ເປັນເໝືອນຂອງເສດຈາກສິ່ງສາສະໜາທີ່ໂລກເລືອກຖິ້ມຈົນເຖິງປັດນີ້

- 14 ເຮົາບໍ່ໃຊ້ໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍລະອາຍ ແຕ່ຂຽນເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຈົ້າໃນຖານະເປັນລູກທີ່ຮັກຂອງເຮົາ
- 15 ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າໃນພຣະຄຣິດພວກເຈົ້າມີຄວາມຄວບຄຸມຈັກພື້ນຄົນກໍຕາມ ແຕ່ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ມີພໍ່ຫລາຍຄົນ ເພາະວ່າໃນພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນເຮົານີ້ແທລະ, ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດແກ່ພວກເຈົ້າໂດຍຂ່າວປະເສີດ
- 16 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງເຮົາໄປ
- 17 ເພາະເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ຕີໂມທຽວລູກທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ຜູ້ສັດຊື່ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ມາຫາພວກເຈົ້າ ເພື່ອນຳພວກເຈົ້າໃຫ້ລະນຶກເຖິງຫລັກການປະຕິບັດຂອງເຮົາໃນພຣະຄຣິດ ເໝືອນທີ່ເຮົາເຄີຍສອນໃນຄຣິສຕະຈັກທົ່ວໆໄປ
- 18 ແຕ່ມີບາງຄົນໄດ້ອວດຕົວຂຶ້ນ ເໝືອນກັບວ່າເຮົາຈະບໍ່ມາຫາພວກເຈົ້າ
- 19 ແຕ່ຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍ ເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ແລະເຮົາຈະໄດ້ຢັ້ງຮູ້ບໍ່ໃຊ້ແຕ່ຖ້ອຍຄຳຂອງຄົນທີ່ອວດຕົວຂຶ້ນ ແຕ່ຈະຢັ້ງຮູ້ອິດອຳນາດຂອງເຂົານັ້ນ
- 20 ເພາະວ່າຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເຮືອງຄຳເວົ້າ ແຕ່ເປັນເຮືອງອິດອຳນາດ
- 21 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເອົາຢ່າງໃດ ຈະໃຫ້ເຮົາຖືໄມ້ແລ້ມາຫາພວກເຈົ້າ ຫລືຈະໃຫ້ເຮົາມາດ້ວຍຄວາມຮັກແລະດ້ວຍໃຈອອນສຸພາບ

5 ຕັດສິນລົງໂທດການຫລິ້ນຊູ້

Imorality in the Church

- 1 ມີຂ່າວເລົ່າລືກັນວ່າໃນພວກເຈົ້າມີການຜິດຊາຍຍິງ ແລະການຜິດຢ່າງນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນພວກຕ່າງຊາດກໍບໍ່ເຄີຍມີຄືວ່າມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງໄດ້ເອົາແມ່ນ້ຳຂອງຕົນມາເປັນເມັງ
- 2 ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງອວດຕົວຂຶ້ນ ແທນທີ່ຈະເປັນທຸກຮ້ອນໃຈ ພວກເຈົ້າຄວນຈະຕັດຜູ້ທີ່ເຮັດການຜິດຢ່າງນັ້ນອອກເສັງຈາກພວກເຈົ້າ
- 3 ເຖິງແມ່ນວ່າຕົວເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ນຳພວກເຈົ້າ ແຕ່ໃຈຂອງເຮົາກໍຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ເຮົາໄດ້ຕັດສິນລົງໂທດຜູ້ທີ່ໄດ້ເຮັດການຜິດຢ່າງນັ້ນ ເໝືອນກັບເຮົາໄດ້ຢູ່ນຳພວກເຈົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 4 ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍປະຊຸມກັນແລະໃຈຂອງເຮົາຮວມຢູ່ດ້ວຍ ພ້ອມທັງອິດອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
- 5 ຈົ່ງມອບຜູ້ນັ້ນໄວ້ໃຫ້ຊາຕານທຳລາຍເນື້ອກາຍ ເພື່ອໃຫ້ຈິດວິນຍານຂອງເຂົາໄດ້ພົ້ນໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 6 ການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍອວດອ້າງນັ້ນບໍ່ດີດອກ ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າເຊື້ອແບ່ງແຕ່ໜ້ອຍດຽວກໍແຜ່ໄປທົ່ວທັງກ້ອນ
- 7 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງຊຳຮະເຊື້ອແບ່ງເກົ່າອອກເສັງ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ເປັນກ້ອນໃໝ່ ເໝືອນບໍ່ມີເຊື້ອແບ່ງແລ້ວ ດ້ວຍວ່າພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງເປັນປັສຕາຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ໄດ້ຊົງຖືກຂ້າບູຊາແລ້ວ
- 8 ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືປັສຕານັ້ນ ບໍ່ໃຊ້ດ້ວຍເຊື້ອເກົ່າຫລືເຊື້ອຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແຕ່ດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແບ່ງຄືຄວາມສັດຊື່ແລະຄວາມຈິງ
- 9 ເຮົາໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍບອກເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວວ່າ, ຢ່າຄົບຫາກັບຄົນຫລິ້ນຊູ້
- 10 ແຕ່ບໍ່ໃຊ້ໝາຍເຖິງຊາວໂລກທີ່ຫລິ້ນຊູ້, ຫລືຄົນໂລບ, ຄົນຂົ່ມຂູ່, ຄົນຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມກໍດີ ເພາະວ່າຖ້າທຳມຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຈະຕ້ອງອອກໄປເສັງຈາກໂລກນີ້
- 11 ແຕ່ເຮົາໄດ້ຂຽນມາບອກພວກເຈົ້າວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຊື່ວ່າເປັນພິນ້ອງແລ້ວ ແຕ່ຍັງເປັນຄົນຫລິ້ນຊູ້, ຫລືຄົນໂລບ, ຄົນຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມ, ຄົນເວົ້າຫຍາບຊ້າ, ຄົນຂີ້ເຫລົ້າ, ຄົນຂົ່ມຂູ່ກໍດີ ຢ່າຄົບຫາກັບຄົນຢ່າງນັ້ນ ແມ່ນແຕ່ກິນເຂົ້າຮ່ວມກໍຢ່າຊູ່ກິນ

- 12 ບໍ່ແມ່ນທຸກຂອງເຮົາທີ່ຈະໄປຕັດສິນລົງໂທດຄົນພາຍນອກ ແມ່ນທຸກຂອງພວກເຈົ້າທີ່ຈະຕັດສິນລົງໂທດຄົນພາຍໃນ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 13 ສ່ວນຄົນພາຍນອກນັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງຕັດສິນລົງໂທດ “ຈົ່ງຂັບໄລ່ຄົນຊົ່ວນັ້ນອອກຈາກພວກເຈົ້າໄປເສັງ”

6 ສູ້ຄວາມກັນຕໍ່ໜ້າຄົນນອກສາສນາ

Lawsuits Agansts Fellow Christians

- 1 ເມື່ອຜູ້ໃດໃນພວກເຈົ້າເປັນຄວາມກັນ ຈະກ້າໄປສູ້ຄວາມກັນຕໍ່ໜ້າຄົນນອກສາສນາ ແລະບໍ່ໃຊ້ຕໍ່ໜ້າໄພພິບຂອງພຣະເຈົ້າຫລື
- 2 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າໄພພິບຂອງພຣະເຈົ້າຈະພິພາກສາໂລກ ຖ້າພວກເຈົ້າຈະພິພາກສາໂລກເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດຕັດສິນເລື່ອງເລັກນ້ອຍທີ່ສຸດຫລື
- 3 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າພວກເຮົາຈະພິພາກສາພວກເທວະດາ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກເທົ່າໃດ ເຮົາສົມຄວນຈະຕັດສິນຄວາມເລື່ອງຂອງຊີວິດນີ້
- 4 ເມື່ອພວກເຈົ້າເປັນຄວາມກັນໃນເລື່ອງຊີວິດນີ້ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເອົາຄົນທີ່ຄຣິສຕະຈັກບໍ່ນັບຖືມາຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ຕັດສິນ
- 5 ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ພວກເຈົ້າເກີດລະອາຍໃຈ ໃນພວກເຈົ້າບໍ່ມີຈັກຄົນຫລືທີ່ມີປັນຍາພໍສາມາດຈະຕັດສິນຄວາມລະຫວ່າງພວກພີ່ນ້ອງ
- 6 ແຕ່ພີ່ນ້ອງກັບພີ່ນ້ອງຕ້ອງໄປສູ້ຄວາມກັນຕໍ່ໜ້າຄົນນອກສາສນາຢ່າງນັ້ນຫລື
- 7 ທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍມີຄະດີກ່ຽວຂ້ອງກັນແລະກັນນັ້ນ ກໍເປັນການຂາດສິນທັມແທ້ ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ທົນເອົາເມື່ອເຂົາເຮັດການຮ້າຍແກ່ຕົນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຍອມໃຫ້ເຂົາໂກງຕົນກໍດີກວ່າ
- 8 ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງເຮັດຮ້າຍແລະສໍ້ໂກງກັນໃນລະຫວ່າງພວກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ
- 9 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າຄົນອະທັມຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຢ່າເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຄົນຫລິ້ນຊູກໍດີ ຫລືຄົນຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມ ຄົນຜິດຈາກຜິວເມັງກັນ ຊາຍຫລິ້ນຄືຍິງ ຊາຍຫລິ້ນກັບຊາຍ
- 10 ຄົນຂະໂມຍ ຄົນໂລບ ຄົນຂີ້ເຫລື້າ ຄົນເວົ້າຫຍາບຊ້າ ຄົນຂົ່ມຂູ່ກໍດີ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສ່ວນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
- 11 ເມື່ອກ່ອນມີບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າເປັນຄົນຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຮັບການຊົງຊໍາຮະແລ້ວ ໄດ້ຖືກຊົງຕັ້ງໄວ້ສໍາລັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ ໄດ້ຖືກຊົງນັບເປັນຄົນຊອບທັມໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ

ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຮ່າງກາຍຂອງຕົນ

- 12 “ເຮົາເຮັດສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ບໍ່ມີໃຜທ້າມ” ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ນັ້ນມີບໂຍດ “ເຮົາເຮັດສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ບໍ່ມີໃຜທ້າມ” ແຕ່ວ່າຝ່າຍເຮົາຈະບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ອໍານາດຂອງສິ່ງໃດ
- 13 ອາຫານມີໄວ້ສໍາລັບທ້ອງແລະທ້ອງກໍສໍາລັບອາຫານ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ທັງທ້ອງແລະອາຫານສູນຫາຍໄປ ສ່ວນຮ່າງກາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ມີໄວ້ສໍາລັບການຫລິ້ນຊູ ແຕ່ມີໄວ້ສໍາລັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍມີໄວ້ສໍາລັບຮ່າງກາຍ
- 14 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົນຂຶ້ນມາ ແລະພຣະອົງຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຄົນມາໃໝ່ດ້ວຍຣິດອໍານາດຂອງພຣະອົງ
- 15 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າຮ່າງກາຍຂອງພວກເຈົ້າເປັນອະວັຍວະຂອງພຣະຄຣິດ ຖ້າເປັນຢ່າງນັ້ນເຮົາຈະເອົາອະວັຍວະຂອງພຣະຄຣິດ ໄປເປັນອະວັຍວະຂອງຍິງແມ່ຈ້າງຫລື ຢ່າໃຫ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ

- 16 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າຜູ້ທີ່ຕິດພັນກັບຍິງແມ່ຈ້າງກໍເປັນກາຍອັນດຽວກັບຍິງນັ້ນ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, “ເຂົາທັງສອງຈະເປັນກາຍອັນດຽວ”
- 17 ແຕ່ຜູ້ທີ່ຕິດພັນກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ກໍເປັນຈິດໃຈອັນດຽວກັບພຣະອົງ
- 18 ຈົ່ງຫລີກໜີເສັ້ງຈາກການຫລິ້ນຊູ້ ຜິດບາບທຸກຢ່າງທີ່ມະນຸດເຮັດນັ້ນເປັນບາບນອກກາຍ ແຕ່ຜູ້ທີ່ຫຼິ້ນຊູ້ນັ້ນກໍເຮັດຜິດບາບຕໍ່ຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ
- 19 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າຮ່າງກາຍຂອງເຈົ້າເປັນວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຜູ້ຊຶ່ງຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງຕົວເອງ
- 20 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄວ້ແລ້ວດ້ວຍຣາຄາສູງ ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງຖວາຍພຣະກຽດຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຮ່າງກາຍຂອງຕົນ

7 ບັນຫາກ່ຽວກັບການສົມຮົດ

Questions about Marriage

- 1 ເຮືອງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຂຽນມານັ້ນ ຂໍຕອບວ່າ ການທີ່ຜູ້ຊາຍບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງກັບແມ່ຍິງກໍດີຢູ່
- 2 ແຕ່ເພື່ອບັງຄັບການຫລິ້ນຊູ້ ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນຄວນມີເມັງຂອງຕົນແລະແມ່ຍິງທຸກຄົນຄວນມີຜົວຂອງຕົນ
- 3 ຜົວຕ້ອງຍອມຮ່ວມຢູ່ກັບເມັງຕາມສົມຄວນ ແລະເມັງກໍຕ້ອງຍອມຮ່ວມຢູ່ກັບຜົວເໝືອນກັນ
- 4 ເມັງບໍ່ມີອຳນາດເໜືອຮ່າງກາຍຂອງຕົນ ແຕ່ອຳນາດນັ້ນຢູ່ນຳຜົວ ຢ່າງດຽວກັນ ຜົວບໍ່ມີອຳນາດເໜືອຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ ແຕ່ອຳນາດນັ້ນຢູ່ນຳເມັງ
- 5 ຢ່າປະຕິເສດການຢູ່ຮ່ວມກັນ ເວັ້ນແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນເປັນການຊົ່ວຄາວ ເພື່ອອຸທິດຕົນໃນການໄຫວ້ວອນ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍມາຢູ່ຮ່ວມກັນອີກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຊາຕານຊັກຈູງໃຫ້ເຮັດຜິດເພາະຕົນອິດບໍ່ໄດ້
- 6 ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ເປັນການອະນຸຍາດ ບໍ່ໃຊ້ເປັນການສັ່ງ
- 7 ເຮົາປາຖນາໃຫ້ທຸກຄົນເປັນເໝືອນຕົວເຮົາ ແຕ່ທຸກຄົນກໍໄດ້ຮັບຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າອັນເໝາະສົມກັບຕົວຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຮັບຢ່າງນັ້ນ ແລະອີກຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຮັບຢ່າງນີ້
- 8 ເຮົາຂໍກ່າວແກ່ຄົນທີ່ຍັງເປັນໂສດແລະພວກແມ່ໝ້າຍວ່າ ຖ້າເຂົາຈະຢູ່ເໝືອນຢ່າງເຮົາກໍດີແລ້ວ
- 9 ແຕ່ຖ້າເຂົາອິດໃຈບໍ່ໄດ້ກໍໃຫ້ເຂົາແຕ່ງງານເສັ້ງ ເພາະການແຕ່ງງານນັ້ນດີກວ່າມີໃຈເຜົາຮ້ອນດ້ວຍກາມຣາຄະ
- 10 ສ່ວນຄົນທີ່ແຕ່ງງານແລ້ວ ເຮົາຂໍສັ່ງ ບໍ່ໃຊ້ເຮົາສັ່ງເອງ ແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາວ່າ ຢ່າໃຫ້ເມັງປະຜົວ
- 11 ແຕ່ຖ້ານາງຫາກປະຜົວໄປ ຢ່າໃຫ້ນາງເອົາຜົວໃໝ່ ຫລືບໍ່ດັ່ງນັ້ນກໍໃຫ້ນາງກັບມາຄືນດີກັບຜົວອີກ ແລະຂໍຢ່າໃຫ້ຜົວປະຮ້າງເມັງ
- 12 ເຮົາຂໍກ່າວແກ່ຄົນອື່ນໆ ນອກຈາກພວກນີ້ (ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວ) ວ່າຖ້າພີ່ນ້ອງຄົນໃດມີເມັງທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດ ແຕ່ນາງກໍພໍໃຈຈະຢູ່ກັບຜົວນັ້ນ ຜົວບໍ່ຄວນຢ່າຮ້າງນາງ
- 13 ຖ້າຍິງຄົນໃດມີຜົວທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະຄຣິດ ແຕ່ຜົວກໍພໍໃຈຈະຢູ່ກັບເມັງນັ້ນ ເມັງບໍ່ຄວນຢ່າຮ້າງຜົວນັ້ນ
- 14 ເພາະວ່າຜົວທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອກໍໄດ້ຮັບການຊົງຊໍາຮະຍ້ອນເມັງ ແລະເມັງທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອກໍໄດ້ຮັບການຊົງຊໍາຮະຍ້ອນຜົວນັ້ນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນລູກຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍກໍບໍ່ບໍຣິສຸດ ແຕ່ບັດນີ້ລູກເຫລົ່ານັ້ນກໍບໍ່ບໍຣິສຸດແລ້ວ
- 15 ແຕ່ຖ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອຈະແຍກຕົວອອກໄປກໍຈຶ່ງໃຫ້ທ່ານໄປ ເຮືອງຢ່າງນີ້ບໍ່ຈໍາເປັນທີ່ພີ່ນ້ອງຊາຍຍິງຈະຜູກມັດຈໍາໃຈໃຫ້ຢູ່ດ້ວຍກັນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ຢູ່ຢ່າງສົງຄາມ
- 16 ຝ່າຍເຈົ້າຜູ້ເປັນເມັງ ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ວ່າເຈົ້າຈະຊ່ອຍຜົວໃຫ້ພົ້ນໄດ້ຫລືບໍ່ ຫລືເຈົ້າຜູ້ເປັນຜົວ ເຈົ້າຮູ້ໄດ້ວ່າເຈົ້າຈະຊ່ອຍເມັງໃຫ້ພົ້ນໄດ້ຫລື

ຈິ່ງດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ຕາມຖານະທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານ

- 17 ແຕ່ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ຕາມຖານະທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະທານແກ່ຕົນແລະຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນເອົານັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງວາງລະບຽບດັ່ງນັ້ນໄວ້ໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກທົ່ວໄປ
- 18 ຖ້າມີຜູ້ໃດທີ່ຖືກຊົງເອີ້ນເອົາເມື່ອພາຍຫລັງການຮັບພິທີຕັດ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເລີກຈາກຖານະນັ້ນເສັ້ງ ຫລືຖ້າວ່າມີຜູ້ໃດທີ່ຖືກຊົງເອີ້ນເອົາໂດຍຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດກໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຮັບ
- 19 ການທີ່ຮັບຫລືບໍ່ຮັບພິທີຕັດກໍບໍ່ສໍາຄັນ ແຕ່ການຖືຮັກສາຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນສໍາຄັນ
- 20 ໃຫ້ທຸກຄົນຢູ່ໃນຖານະທີ່ເຂົາຢູ່ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນເອົານັ້ນ
- 21 ເຈົ້າຖືກພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນເອົາເມື່ອຍັງເປັນຂ້ອຍຂ້າຢູ່ຫລື ຢ່າຮ້ອນໃຈ ຖ້າເຈົ້າຈະສາມາດໄຖ່ຕົວອອກໄດ້ກໍຄວນໄຖ່ດີກວ່າ
- 22 ເຫດວ່າຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເອີ້ນຜູ້ໃດເມື່ອຍັງເປັນຂ້ອຍຂ້າຢູ່ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນເສຣີຊົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຢ່າງນັ້ນແທລະ, ຄົນໃດທີ່ໄດ້ຮັບການຊົງເອີ້ນເມື່ອເປັນເສຣີຊົນ ຄົນນັ້ນກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະຄຣິດ
- 23 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຊີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍຣາຄາສູງ ຢ່າກັບໄປເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງມະນຸດ
- 24 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຈົ້າທຸກຄົນຢູ່ໃນຖານະໃດເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນ ກໍໃຫ້ຕັ້ງຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນຖານະນັ້ນ

ເລື່ອງຄົນໂສດແລະພວກແມ່ໝ້າຍ

- 25 ເລື່ອງຄົນໂສດນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແຕ່ເຮົາຂໍອອກຄວາມເຜັ່ນໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະຄຸນຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນຜູ້ທີ່ໄວ້ໃຈໄດ້
- 26 ຍ້ອນຄວາມຍາກລໍາບາກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງຄິດເຫັນວ່າ ຄວນໃຫ້ທຸກຄົນຢູ່ຕາມຢ່າງທີ່ຕົນຢູ່ດຽວນີ້ກໍດີຢູ່
- 27 ຖ້າເຈົ້າມີເມັງແລ້ວ ຢ່າຊອກຫາທາງແຍກຈາກກັນ ຖ້າເຈົ້າແຍກຈາກເມັງແລ້ວ ຢ່າຊອກຫາເມັງໃຫມ່
- 28 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າແຕ່ງງານກໍບໍ່ຜິດ ແລະຖ້າຍິງໂສດຈະແຕ່ງງານກໍບໍ່ຜິດ ແຕ່ຄົນທີ່ແຕ່ງງານຢ່າງນັ້ນຄົງຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກລໍາບາກໃຈໃນຊີວິດນີ້ ແຕ່ເຮົາປາຖນາທີ່ຈະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍພົ້ນຈາກຄວາມຫຍຸ້ງຍາກນັ້ນ
- 29 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພາະເວລາທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນກໍສັ້ນເຂົ້າມາແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປໃຫ້ຜູ້ມີເມັງດໍາເນີນຊີວິດເໝືອນບໍ່ມີເມັງ
- 30 ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງໄຫ້ເໝືອນບໍ່ຮ້ອງໄຫ້ ແລະຜູ້ທີ່ຊົມຊື່ນຍິນດີເໝືອນບໍ່ຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະຜູ້ທີ່ຊີ້ເໝືອນບໍ່ໄດ້ສິ່ງໃດ
- 31 ແລະໃຫ້ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຂອງໃນໂລກເໝືອນກັບວ່າບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເຕັມສ່ວນ ດ້ວຍວ່າລະບົບຂອງໂລກນີ້ກໍາລັງລ່ວງໄປ
- 32 ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍພົ້ນຈາກຄວາມກະວົນກະວາຍໃຈ ຝ່າຍຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເມັງກໍຮ້ອນໃຈໃນການງານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ
- 33 ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີເມັງແລ້ວກໍຮ້ອນໃຈໃນການຂອງໂລກນີ້ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຊອບໃຈຂອງເມັງ ຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈເປັນສອງກ້າສອງຝ່າຍ
- 34 ຝ່າຍຍິງທີ່ບໍ່ມີຜົວແລະສາວໂສດກໍຮ້ອນໃຈໃນການງານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄົນບໍລິສຸດທັງກາຍແລະຈິດວິນຍານ ແຕ່ຍິງທີ່ມີຜົວກໍຮ້ອນໃຈໃນການຂອງໂລກນີ້ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຊອບໃຈຂອງຜົວ
- 35 ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍເອງ ບໍ່ໃຊ້ຈະທ້າງແຮ້ວໃສ່ພວກເຈົ້າ ແຕ່ເພື່ອຄວາມເປັນລະບຽບໃຫ້ພວກເຈົ້າບົວລະບັດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍບໍ່ມີໃຈເປັນສອງກ້າສອງຝ່າຍ
- 36 ຖ້າຊາຍໃດມີຄູ່ໝັ້ນເປັນສາວປອດ ແລະຮູ້ສຶກວ່າຕົນຈະປະຕິບັດຕໍ່ຄູ່ໝັ້ນຢ່າງສົມຄວນບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ຖ້າມີຄວາມຮັກຮ້ອນແຮງຈຶ່ງຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ກໍໃຫ້ເຂົາເຮັດຕາມຄວາມປາຖນາ ຄືໃຫ້ເຂົາແຕ່ງງານເສັ້ງ ບໍ່ມີຄວາມຜິດອັນໃດ

- 37 ແຕ່ຖ້າຊາຍຄົນໃດຕັ້ງໃຈຄັກແນ່ ແລະເຫັນວ່າບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ອາດບັງຄັບໃຈຕົນເອງໄດ້ ດ້ວຍຕັ້ງໃຈວ່າຈະໃຫ້ຍິງນັ້ນເປັນຄູ່ພັນຕໍ່ໄປ ຜູ້ນັ້ນກໍເຮັດດີຢູ່
- 38 ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ໃດທີ່ແຕ່ງງານກັບຄູ່ພັນຂອງຕົນກໍເຮັດດີຢູ່ ແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ແຕ່ງງານນັ້ນກໍເຮັດດີກວ່າ
- 39 ຕາບໃດຜົວຍິງມີຊີວິດຢູ່ ເມັງຕ້ອງຢູ່ກັບຜົວ ຖ້າຜົວຕາຍນາງກໍເປັນອິສະຣະ ຈະແຕ່ງງານກັບຊາຍໃດກໍໄດ້ຕາມໃຈ ແຕ່ຕ້ອງແຕ່ງງານກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 40 ແຕ່ຕາມເຮົາເຫັນວ່າ ຖ້ານາງຢູ່ຜູ້ດຽວກໍຈະເປັນສຸກກວ່າ ແລະເຮົາຄິດວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳເຮົາດ້ວຍ

8 ເລື່ອງອາຫານທີ່ຖວາຍແກ່ພຣະທຽມ

The Questions about Food Offered to Idols

- 1 ເລື່ອງຂອງທີ່ເຂົາເອົາບູຊາແກ່ພຣະທຽມນັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ, “ພວກເຮົາຕ່າງກໍມີຄວາມຮູ້ທຸກຄົນ” ຄວາມຮູ້ນັ້ນເຮັດໃຫ້ອວດຕົວ ແຕ່ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 2 ຖ້າຜູ້ໃດຖືວ່າຕົວຮູ້ສິ່ງໃດແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນຍັງບໍ່ຮູ້ອັນໃດຕາມທີ່ຄວນຈະຮູ້
- 3 ແຕ່ວ່າຖ້າຜູ້ໃດຮັກພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງຮູ້ຈັກຜູ້ນັ້ນ
- 4 ເລື່ອງການກິນອາຫານທີ່ເຂົາເອົາບູຊາແກ່ພຣະທຽມນັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ “ພຣະທຽມນັ້ນບໍ່ເປັນຂອງແທ້” ແລະ “ມີພຣະເຈົ້າແທ້ແຕ່ອົງດຽວ”
- 5 ເຖິງແມ່ນວ່າມີພຣະຫລາຍໃນສວັນ ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກກໍດີ ທີ່ເຂົາເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ (ພຣະກໍມີຫລາຍ ເຈົ້າກໍມີຫລາຍແທ້)
- 6 ແຕ່ສຳລັບພວກເຮົານັ້ນມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວຄືພຣະບິດາ ແລະສິ່ງສາຣະພັດທັງປວງບັງເກີດມາຈາກພຣະອົງ ແລະພວກເຮົາເປັນມາເພື່ອພຣະອົງ ແລະມີອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະສິ່ງສາຣະພັດກໍບັງເກີດຂຶ້ນ ໂດຍພຣະອົງ ແລະເຮົາກໍເປັນມາໂດຍພຣະອົງ
- 7 ແຕ່ບໍ່ໃຊ້ທຸກຄົນມີຄວາມຮູ້ຢ່າງນີ້ ເພາະມີບາງຄົນທີ່ເຄີຍນັບຖືພຣະທຽມແຕ່ກ່ອນຈົນເຖິງບັດນີ້ ເມື່ອເຂົາກິນອາຫານນັ້ນກໍຖືວ່າເປັນຂອງບູຊາແກ່ພຣະທຽມນັ້ນແທ້ ແລະໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຂົາຍັງອ່ອນຢູ່ຈຶ່ງຖືກຊົ່ວມົວໝອງໄປ
- 8 ອາຫານບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ຖ້າບໍ່ກິນເຮົາບໍ່ໄດ້ຊົ່ວລົງ ຖ້າກິນເຮົາກໍບໍ່ດີຂຶ້ນ
- 9 ແຕ່ຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ່າໃຫ້ການໃຊ້ເສຣີພາບຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍສະດຸດໃຈ
- 10 ເພາະວ່າຖ້າຜູ້ໃດຫາກມາເຫັນເຈົ້າຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ນັ່ງກິນໃນວິຫານຂອງພຣະທຽມນັ້ນ ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບອັນອ່ອນຂອງຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ກ້າຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ບັງອາດກິນຂອງທີ່ບູຊາແກ່ພຣະທຽມນັ້ນຫລື
- 11 ດັ່ງນັ້ນຄວາມຮູ້ຂອງເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ພື້ນ້ອງທີ່ມີຄວາມເຊື່ອອ່ອນ ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງວາຍພຣະຊົນເພື່ອນັ້ນຕ້ອງຈົບຫາຍໄປ
- 12 ສັນນັ້ນເມື່ອພວກເຈົ້າເຮັດຜິດຕໍ່ພວກພື້ນ້ອງ ຄືເຮັດຮ້າຍແກ່ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບອັນອ່ອນຂອງເຂົານັ້ນ ເຈົ້າກໍໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະຄຣິດດ້ວຍ
- 13 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າອາຫານເປັນເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ພື້ນ້ອງຂອງເຮົາສະດຸດໃຈ ເຮົາກໍຈະບໍ່ກິນຊຶ້ນຕລອດໄປ ເພາະຢ້ານວ່າຈະເຮັດໃຫ້ພື້ນ້ອງສະດຸດໃຈ

9 ສິດຂອງອັດສາວິກ

Rights and Duties of an Apostle

- 1 ເຮົາບໍ່ໄດ້ມີເສຣີພາບຫລື ເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນອັດສາວິກຫລື ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຫລື ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ເປັນຜົນງານຂອງເຮົາໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລື
- 2 ຖ້າເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນອັດສາວິກໃນສາຍຕາຂອງຄົນອື່ນ ເຮົາກໍເປັນອັດສາວິກໃນສາຍຕາຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍແທ້ ເພາະວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍຄືກາປະຈຳຕໍາແໜ່ງອັດສາວິກຂອງເຮົາໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 3 ຖ້າຜູ້ໃດສອບສວນເຮົາ ເຮົາກໍຈະແກ້ຕົວວ່າ
- 4 “ເຮົາບໍ່ມີສິດທີ່ຈະກິນແລະດື່ມຫລື
- 5 ເຮົາບໍ່ມີສິດຫລືທີ່ຈະພາເມັງທີ່ເປັນຄຣິສະຕຽນໄປມາດ້ວຍກັນ ເໝືອນຢ່າງອັດສາວິກຄົນອື່ນ ແລະເໝືອນຢ່າງພວກ ນ້ອງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເໝືອນຢ່າງເກຟານັ້ນ
- 6 ຈຳເພາະແຕ່ເຮົາກັບບາຣະນາບາເທົ່ານັ້ນຫລື ທີ່ບໍ່ມີສິດເລີກເຮັດການຫາລ້ຽງຊີບນັ້ນ
- 7 ແມ່ນໃຜທີ່ຮັບໃຊ້ເປັນທະຫານຕ້ອງກິນອາຫານຂອງຕົນເອງ ຜູ້ໃດທີ່ເຮັດສວນອະນຸນແລ້ວບໍ່ໄດ້ກິນຜົນຈາກສວນນັ້ນ ຫລືຜູ້ໃດທີ່ລ້ຽງສັດແລ້ວບໍ່ໄດ້ກິນນ້ຳນົມຈາກຜູ້ລ້ຽງສັດນັ້ນ
- 8 ເຮົາກ່າວຢ່າງນີ້ຕາມທັມນຽມຂອງມະນຸດຫລື ພຣະບັນຍັດບໍ່ໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ເໝືອນກັນຫລື
- 9 ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນບັນຍັດຂອງໂມເຊວ່າ, “ຢ່າເອົາກະສອບໃສ່ລີບົງວ່າເມື່ອມັນຍັງຢຽບເຂົ້າຢູ່” ພຣະເຈົ້າຊົງ ເປັນຫ່ວງພຣະທັຍນຳຈົງວ່ານັ້ນຫລື
- 10 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວເພື່ອປະໂຫຍດຂອງເຮົາທັງຫລາຍໂດຍຈຳເພາະດອກຫລື ແທ້ຈິງຂໍ້ຄວາມນັ້ນຂຽນໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດ ຂອງເຮົາທັງຫລາຍໂດຍຈຳເພາະດອກຫລື ແທ້ຈິງຂໍ້ຄວາມນັ້ນຂຽນໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ ດ້ວຍວ່າຄົນທີ່ໂຖນາ ກໍຄວນໄຖດ້ວຍຄວາມຫວັງໃຈ ແລະຄົນທີ່ຟາດເຂົ້າກໍຄວນຟາດດ້ວຍຄວາມຫວັງຈະໄດ້ສ່ວນແບ່ງຂອງເຂົ້ານັ້ນ
- 11 ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ຫວ່ານແນວປູກຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເປັນການຫລາຍເກີນໄປຫລື ທີ່ພວກເຮົາຈະກ່ຽວ ຂອງຝ່າຍເນື້ອກາຍຈາກພວກເຈົ້າ
- 12 ຖ້າຄົນອື່ນມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກພວກເຈົ້າ ພວກເຮົາບໍ່ມີສິດທີ່ຈະໄດ້ຮັບຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຫລື ເຖິງປານນັ້ນ ພວກເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດນັ້ນ ແຕ່ໄດ້ຍອມອິດທິນເອົາທຸກສິ່ງ ເພາະຢ້ານວ່າເຮົາຈະເປັນຜູ້ກໍ່ເຫດໃດເຫດນຶ່ງຂຶ້ນຂັດ ຂວາງຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະຄຣິດ
- 13 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ຄົນທີ່ປະຕິບັດໃນວິທານກໍກິນຂອງຖວາຍໃນວິທານນັ້ນ ແລະຄົນທີ່ປະຕິບັດແທ່ນບູຊາກໍຮັບ ສ່ວນແບ່ງຂອງເຄື່ອງບູຊານັ້ນ
- 14 ຢ່າງດຽວກັນ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນຊາໄວ້ວ່າ “ຄົນທີ່ປະກາດຂ່າວປະເສີດຄວນໄດ້ຮັບການລ້ຽງຊີບດ້ວຍຂ່າວ ປະເສີດນັ້ນ
- 15 ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດເຫລົ່ານີ້ຈັກຢ່າງ ທີ່ເຮົາຂຽນເຮືອງນີ້ກໍບໍ່ໃຊ້ເພື່ອຈະໃຫ້ເຂົາເຮັດຢ່າງນັ້ນແກ່ເຮົາ ດ້ວຍວ່າເຮົາຍອມ ຕາຍເສັງກໍດີກວ່າທີ່ຈະ,,, ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດທຳລາຍເຫດແຫ່ງການອວດອ້າງຂອງເຮົາ
- 16 ເພາະການທີ່ເຮົາປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເຮົາບໍ່ມີເຫດທີ່ຈະອວດອ້າງໄດ້ ເພາະຄວາມຈຳເປັນໄດ້ຕົກໃສ່ເຮົາ ວິບັດ ຈະເກີດມີແກ່ເຮົາຖ້າເຮົາບໍ່ປະກາດຂ່າວປະເສີດ
- 17 ເພາະຖ້າເຮົາເຮັດການນັ້ນດ້ວຍໃຈສັມັກເຮົາກໍຈະໄດ້ບຳເໜັດ ແຕ່ຖ້າເຮົາບໍ່ສັມັກກໍຍັງເປັນການທີ່ຊົງມອບໄວ້ໃຫ້ເຮົາ ເຮັດ
- 18 ແລ້ວບຳເໜັດຂອງເຮົາຄືອັນໃດ ຄືເມື່ອເຮົາປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ຄິດຄ່າ ແລະບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດຂອງເຮົາໃນ ຂ່າວປະເສີດນັ້ນຢ່າງຄົບຖ້ວນ

- 19 ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບັງຄັບຂອງຜູ້ໃດ ເຮົາກໍຍັງຍອມຕົວເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ ຂອງຄົນທັງປວງ ເພື່ອຈະໄດ້ນໍາຄົນຈໍານວນຫລວງຫລາຍມາເປັນສິດ
- 20 ຕໍ່ຄົນຍິວເຮົາໄດ້ເຮັດເຫມືອນຄົນຍິວ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນຍິວ ຕໍ່ຄົນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດເຮົາກໍເຮັດໄດ້ໃຈຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ (ເຖິງແມ່ນເຮົາເອງບໍ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດກໍດີ) ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດນັ້ນ
- 21 ຕໍ່ຄົນທີ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດເຮົາກໍເຮັດເໝືອນຄົນທີ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດ (ເຖິງແມ່ນເຮົາບໍ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າກໍດີ ແຕ່ເຮົາຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ) ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ນອກພຣະບັນຍັດນັ້ນ
- 22 ຕໍ່ຄົນທີ່ອ່ອນແອເຮົາກໍເຮັດເໝືອນຄົນອ່ອນແອ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຈຄົນອ່ອນແອ ເຮົາຍອມເປັນຄົນທຸກຊະນິດເພາະເຫັນແກ່ຄົນທັງປວງ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຊ່ອຍບາງຄົນໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍທຸກວິທີທາງ
- 23 ເຮົາເຮັດຕາມສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເພາະເຫັນແກ່ຂ່າວປະເສີດເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນ
- 24 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ແລ່ນແຂ່ງກັນ ກໍແລ່ນດ້ວຍກັນທຸກຄົນ ແຕ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຮາງວັນມີແຕ່ຄົນດຽວເຫດສັນນັ້ນຈິ່ງແລ່ນເພື່ອຊິງຮາງວັນໃຫ້ໄດ້
- 25 ຝ່າຍນັກກິລາທຸກຄົນກໍເຄັ່ງຄັດໃນລະບຽບທຸກຢ່າງ ເຂົາເຮັດຢ່າງນັ້ນກໍເພື່ອຈະໄດ້ພວງມາລັຍທີ່ທ່ຽວແຫ້ງໄປ ແຕ່ເຮົາເຮັດເພື່ອຈະໄດ້ພວງມາລັຍອັນບໍ່ທ່ຽວແຫ້ງໄປ
- 26 ດ້ວຍເຫດນັ້ນເຮົາຈິ່ງແລ່ນເສັງໂດຍມີເປົ້າຫມາຍ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງນັກມວຍທີ່ຊິກລິມ
- 27 ແຕ່ເຮົາກໍທຸບຕີຮ່າງກາຍຂອງເຮົາໃຫ້ມັນແຂງຢູ່ຄາມີ ເພາະຍ້ານວ່າເມື່ອເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ຄົນອື່ນແລ້ວ ເຮົາເອງຈະຖືກຂ້າຊື່ອອກຈາກການແຂ່ງຂັນ

10 ຕັກເຕືອນບໍ່ໃຫ້ນັບຖືພຣະທຽມ

Warnings Against Idols

- 1 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຢູ່ໃຕ້ເມກ ແລະໄດ້ຜ່ານທະເລໄປທຸກຄົນ
- 2 ແລະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນເມກແລະໃນທະເລຮວມກັບໂມເຊທຸກຄົນ
- 3 ໄດ້ຮັບປະທານອາຫານທົບຢ່າງດຽວກັນທຸກຄົນ ແລະໄດ້ດື່ມນໍ້າທົບຢ່າງດຽວກັນທຸກຄົນ
- 4 ດ້ວຍວ່າເຂົາເຄີຍໄດ້ດື່ມນໍ້າໄຫລອອກມາຈາກສີລາສັກສິດທີ່ຕາມເຂົາໄປ ສີລານັ້ນແມ່ນອົງພຣະຄຣິດ
- 5 ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນກໍດີ, ມີຄົນສ່ວນຫລາຍໃນພວກນັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງພໍພຣະທັຍ ເຮົາຮູ້ໄດ້ກໍເພາະວ່າເຂົາລົ້ມຕາຍໃນປ່າບໍ່ຂາດສາຍ
- 6 ເຫດການເຫລົ່ານີ້ເປັນຕົວຢ່າງເຕືອນໃຈເຮົາທັງຫລາຍ ບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາມີໃຈໂລບແລະປາຖນາສິ່ງຊົ່ວເໝືອນເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ
- 7 ຢ່າກາຍເປັນຄົນຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມເຫມືອນບາງຄົນໃນພວກເຂົາ ຕາມມີຄໍາຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, “ໄພ່ພົນທັງຫລາຍໄດ້ນັ່ງລົງກິນແລະດື່ມ ແລ້ວກໍລຸກຂຶ້ນເຕັ້ນລໍາ”
- 8 ຢ່າໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຫລິ້ນຜິດຊາຍຍິງ ເຫມືອນບາງຄົນໃນພວກນັ້ນໄດ້ເຮັດ ແລ້ວກໍລົ້ມລົງຕາຍໃນມື້ດຽວສອງໝື່ນສາມພັນຄົນ
- 9 ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາທົດລອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເໝືອນຢ່າງທີ່ບາງຄົນໃນພວກນັ້ນໄດ້ທົດລອງ ແລ້ວກໍຈົບຫາຍໄປດ້ວຍພິດູ
- 10 ເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າຈົ່ມເໝືອນບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ຈົ່ມ ແລ້ວກໍໄດ້ຈົບຫາຍດ້ວຍເພັດຊາດ
- 11 ເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົາເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງແກ່ຜູ້ອື່ນ ແລະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິເຮົາທັງຫລາຍຊຶ່ງກໍາລັງປະສົບກັບເວລາສຸດທ້າຍທີ່ຈວນຈະມາເຖິງ

- 12 ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົວຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ແລ້ວ ຈິ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຢ້ານວ່າຈະລົ້ມລົງ
- 13 ບໍ່ມີການທົດລອງອັນໃດເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າທັງຫລາຍ ນອກຈາກການທົດລອງທີ່ເຄີຍເກີດກັບມະນຸດທົ່ວໄປ ພຣະເຈົ້າຊົງທ່ຽງທັມ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງຍອມໃຫ້ພວກເຈົ້າຖືກທົດລອງເກີນກວ່າທີ່ເຈົ້າຈະທົນໄດ້ ແລະເມື່ອຊົງທົດລອງເຈົ້ານັ້ນ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າມີທາງຫລີກຫນີໄປໄດ້ດ້ວຍ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະສາມາດທົນໄດ້
- 14 ເຫດສັນນັ້ນພວກທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ ຈິ່ງຫລີກຫນີຈາກການຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມ ເຮົາເວົ້າເຫມືອນດັ່ງເວົ້າກັບຄົນທີ່ມີປັນຍາ
- 15 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈິ່ງພິຈາລະນາເອົາໃນເຮືອງທີ່ເຮົາເວົ້ານັ້ນ
- 16 ຈອກແຫ່ງພຣະພອນຊຶ່ງເຮົາຂໍພຣະພອນນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນຫລື ເຂົ້າຈີ່ຊຶ່ງເຮົາທັກນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີສ່ວນຮ່ວມໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 17 ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາມີຫລາຍຄົນ ແຕ່ເນື່ອງຈາກມີເຂົ້າຈີ່ກ້ອນດຽວ ພວກເຮົາຈິ່ງເປັນຮ່າງກາຍອັນດຽວກັນ ເພາະວ່າທຸກຄົນຮັບປະທານເຂົ້າຈີ່ກ້ອນດຽວກັນ
- 18 ຈິ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງຕົວຢ່າງພວກອິສຣາເອນ ຄົນທີ່ຮັບປະທານຂອງທີ່ບູຊາແລ້ວນັ້ນ ກໍມີສ່ວນຮ່ວມໃນແທ່ນບູຊານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 19 ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ເຮົາໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າເຄື່ອງບູຊາທີ່ຖວາຍພຣະທຽມນັ້ນສັກສິດຫລື ຫລືວ່າພຣະທຽມນັ້ນເປັນສິ່ງສັກສິດຫລື
- 20 ບໍ່ແມ່ນດອກ ແຕ່ເຮົາໝາຍຄວາມວ່າເຄື່ອງບູຊາທີ່ພວກຕ່າງຊາດຖວາຍນັ້ນ ເຂົາຖວາຍແກ່ຜີ ຄືແກ່ສິ່ງທີ່ບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ ເຮົາບໍ່ຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍມີສ່ວນຮ່ວມກັບຜີ
- 21 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະດື່ມແຕ່ຈອກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແດ່ ແລະຂອງຜີແດ່ບໍ່ໄດ້
- 22 ເຮົາທັງຫລາຍຈະຍຸແຍ່ໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເທິງສາຫລື ພວກເຮົາມີຣິດຫລາຍກວ່າພຣະອົງຫລື
- 23 “ເຮົາເຮັດສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ບໍ່ມີໃຜທ້າມ” ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ນັ້ນເປັນປໂຍດ “ເຮົາເຮັດສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ ບໍ່ມີໃຜທ້າມ” ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງທີ່ເຮັດໄດ້ນັ້ນຈະໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 24 ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫາປໂຍດສ່ວນຕົວ ແຕ່ຈິ່ງເຫັນແກ່ປໂຍດຂອງຄົນອື່ນ
- 25 ຊັ້ນທຸກຢ່າງທີ່ເຂົາຂາຍຕາມຕລາດນັ້ນກິນໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖາມສິ່ງໃດ ເພາະເຫັນແກ່ໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບ
- 26 ດ້ວຍວ່າ, “ແຜ່ນດິນໂລກກັບສັພສິ່ງໃນໂລກນັ້ນເປັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”
- 27 ຖ້າຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອເຊີນເຈົ້າໄປກິນລ້ຽງແລະເຈົ້າກໍເຕັມໃຈໄປ ສິ່ງໃດທີ່ເຂົາຈັດໃຫ້ກິນກໍກິນໄດ້ ບໍ່ຕ້ອງຖາມສິ່ງໃດ ເພາະເຫັນແກ່ໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບ
- 28 ແຕ່ຖ້າມີຜູ້ໃດບອກເຈົ້າວ່າ, “ຂອງນີ້ເຂົາໄດ້ເອົາບູຊາແລ້ວ” ເຈົ້າຢ່າໄດ້ກິນເພາະເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ບອກນັ້ນ ແລະເພາະເຫັນແກ່ໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບ
- 29 (ເຮົາບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຈົ້າ ແຕ່ໝາຍເຖິງໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບຂອງຄົນທີ່ບອກນັ້ນ) “ເປັນຫຍັງໃນສໍານຶກຜິດແລະຊອບຂອງຄົນອື່ນ ຈະຕ້ອງມາຂັດຂວາງເສຣີພາບຂອງເຮົາ
- 30 ຖ້າເຮົາຮັບປະທານໂດຍຂອບພຣະຄຸນ ເປັນຫຍັງເຂົາຈິ່ງຕິຕຽນເຮົາເພາະສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ຂອບພຣະຄຸນແລ້ວ”
- 31 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະກິນ ຈະດື່ມ ຫລືຈະເຮັດສິ່ງໃດກໍດີ ຈິ່ງເຮັດທຸກສິ່ງເພື່ອຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ
- 32 ຢ່າເປັນຕົ້ນເຫດທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກຍິວ ພວກຕ່າງຊາດ ຫລືຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າສະດຸດໃຈ
- 33 ເໝືອນດັ່ງເຮົາເອງເຄີຍເຮັດທຸກຢ່າງໃຫ້ເປັນທີ່ພິຈາລະນາທັງປວງ ໂດຍບໍ່ເຫັນແກ່ປໂຍດສ່ວນຕົວ ແຕ່ເຫັນແກ່ປໂຍດຂອງຄົນທັງຫລາຍ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ພົ້ນ

1 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງປະຕິບັດຕາມແບບຢ່າງຂອງເຮົາ ເໝືອນເຮົາປະຕິບັດຕາມແບບຢ່າງຂອງ
ພຣະຄຣິດ

ເລື່ອງການປົກຫົວໃນທີ່ປະຊຸມ

Covering the Head in Worship

- 2 ເຮົາຊົມເຊີຍເຈົ້າທັງຫລາຍເພາະພວກເຈົ້າລະນຶກເຖິງເຮົາໃນທຸກສິ່ງ ແລະຖືຮັກສາຂໍ້ຄວາມທີ່ສືບມານັ້ນ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້
ມອບໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ
- 3 ແຕ່ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງເປັນປະມຸກຂອງຜູ້ຊາຍທຸກຄົນ ແລະຜູ້ຊາຍເປັນປະມຸກຂອງຜູ້
ຍິງ ແລະພຣະປະມຸກຂອງພຣະຄຣິດກໍຄືພຣະເຈົ້າ
- 4 ຊາຍຄົນໃດກໍກຳລັງໄຫວ້ວອນຫລືປະກາດພຣະທັມ ໂດຍໃຊ້ຜ້າປົກຫົວ ກໍເຮັດເສັງກຽດແກ່ປະມຸກຂອງຕົນ
- 5 ແຕ່ຜູ້ຍິງກໍກຳລັງໄຫວ້ວອນຫລືປະກາດພຣະທັມ ໂດຍບໍ່ໃຊ້ຜ້າປົກຫົວ ກໍເຮັດໃຫ້ເສັງກຽດແກ່ປະມຸກຂອງຕົນ ເພາະ
ເໝືອນກັບວ່າຕົນໄດ້ແຖຫົວແລ້ວ
- 6 ຖ້າຜູ້ຍິງບໍ່ໃຊ້ຜ້າປົກຫົວກໍຄວນຈະຕັດຜົມເສັງ ແຕ່ຖ້າການທີ່ຜູ້ຍິງຈະຕັດຜົມຫລືແຖຫົວນັ້ນເປັນການເສັງກຽດແກ່ຕົນ
ຈຶ່ງໃຫ້ນາງເອົາຜ້າປົກຫົວເສັງ
- 7 ການທີ່ຜູ້ຊາຍບໍ່ສົມຄວນປົກຫົວນັ້ນ ກໍເພາະຜູ້ຊາຍເປັນແບບລັກສະນະແລະພຣະກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ສ່ວນຜູ້
ຍິງນັ້ນເປັນກຽດຕິຍົດຂອງຜູ້ຊາຍ
- 8 (ເພາະວ່າບໍ່ໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຊາຍຈາກຜູ້ຍິງ ແຕ່ໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຍິງຈາກຜູ້ຊາຍ
- 9 ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຊາຍໄວ້ສຳລັບຜູ້ຍິງ ແຕ່ໄດ້ຊົງສ້າງຜູ້ຍິງໄວ້ສຳລັບຜູ້ຊາຍ)
- 10 ເພາະເຫດນັ້ນຜູ້ຍິງຈຶ່ງຄວນຈະເອົາເຄື່ອງຫມາຍແຫ່ງອຳນາດນີ້ປົກຫົວໄວ້ ເພາະເຫັນແກ່ເທວະດາ
- 11 (ເຖິງປານນັ້ນກໍດີ, ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊາຍກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຍິງ ແລະຜູ້ຍິງກໍຕ້ອງເພິ່ງຜູ້ຊາຍ
- 12 ດ້ວຍວ່າຜູ້ຍິງນັ້ນຊົງສ້າງມາຈາກຜູ້ຊາຍສັນໃດ ຕໍ່ມາຜູ້ຊາຍຈຶ່ງເກີດມາຈາກຜູ້ຍິງສັນນັ້ນ ແຕ່ສິ່ງສາຣະພັດກໍມີມາຈາກ
ພຣະເຈົ້າ)
- 13 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງພິຈາຣະນາເອົາເອງວ່າ ເປັນການສົມຄວນຫລືທີ່ຜູ້ຍິງຈະບໍ່ໃຊ້ຜ້າປົກຫົວ ເມື່ອກຳລັງໄຫວ້ວອນຕໍ່
ພຣະເຈົ້າ
- 14 ທຳມະຊາດບໍ່ໄດ້ສອນເຈົ້າທັງຫລາຍຫລືວ່າ ຖ້າຜູ້ຊາຍໄວ້ຜົມຍາວກໍເປັນທີ່ໜ້າອັບອາຍ
- 15 ແຕ່ຖ້າຜູ້ຍິງໄວ້ຜົມຍາວກໍເປັນກຽດແກ່ຕົນ ເພາະວ່າຜົມເປັນສິ່ງທີ່ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ນາງແທນຜ້າປົກຫົວ
- 16 ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດຈະຖຽງໃນຂໍ້ນີ້ ຝ່າຍເຮົາແລະໝູ່ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ຮັບເອົາທັມນຽມຖຽງກັນຢ່າງນັ້ນ

ການຖືສິນມະຫາສນິດ

- 17 ໃນຄຳສັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເຮົາບໍ່ຊົມເຊີຍເຈົ້າທັງຫລາຍດອກ ເພາະວ່າການປະຊຸມກັນຂອງພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ແຕ່ໄດ້
ຜົນໜ້ອຍລົງ
- 18 ເປັນຕົ້ນເຮົາໄດ້ຍິນວ່າ ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກມາປະຊຸມກັນ ກໍມີການແຕກເປັນພັກເປັນພວກໃນຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ ເລື່ອງ
ນີ້ເຮົາກໍເຊື່ອວ່າຄົງມີຄວາມຈິງຢູ່ແດ່
- 19 ເພາະຈຳເປັນຕ້ອງມີການຂັດແຍ້ງກັນຢູ່ແດ່ໃນຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ ເພື່ອພວກຝ່າຍຖືກໃນພວກເຈົ້ານັ້ນຈະໄດ້ປາກົດ
ແຈ້ງຂຶ້ນ

- 20 ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍປະຊຸມພ້ອມກັນນັ້ນ ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນການຮ່ວມໂຕະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 21 ດ້ວຍວ່າເມື່ອພວກເຈົ້າຮັບປະທານນັ້ນ ຕ່າງຄົນກໍຟ້າວຮັບກິນອາຫານຂອງຕົນກ່ອນ ບາງຄົນກໍບໍ່ອີ່ມ ບາງຄົນກໍເມົາ
- 22 ດັ່ງນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ມີເຮືອນທີ່ຈະກິນແລະດື່ມຫລື ຫລືວ່າພວກເຈົ້າດູໝິນຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດໃຫ້ພວກຄົນທີ່ຂັດສິນໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ ຈະໃຫ້ເຮົາເວົ້າຢ່າງໃດແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ຈະໃຫ້ເຮົາຊົມເຊີຍພວກເຈົ້າຫລືໃນການນີ້ເຮົາຈະບໍ່ຊົມເຊີຍພວກເຈົ້າດອກ
- 23 ດ້ວຍວ່າເຮືອງຊຶ່ງເຮົາໄດ້ມອບໄວ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນ ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືໃນຄືນທີ່ຢູ່ດາໄດ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງເຈົ້າເຢຊູນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັບເຂົ້າຈີ່ມາ
- 24 ແລະເມື່ອຂອບພຣະຄຸນແລ້ວຊົງຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ຄືກາຍຂອງເຮົາຊຶ່ງໃຫ້ສໍາລັບພວກເຈົ້າ ຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ໃຫ້ເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງເຮົາ”
- 25 ເມື່ອຮັບປະທານເຂົ້າແລງແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັບເອົາຈອກດ້ວຍອາການຢ່າງດຽວກັນ ໂດຍຊົງກ່າວວ່າ, “ຈອກນີ້ຄືຄໍາສັນຍາໃໝ່ໂດຍເລືອດຂອງເຮົາ ເມື່ອເຈົ້າດື່ມຈາກຈອກນີ້ເວລາໃດ ຈຶ່ງດື່ມເປັນທີ່ລະນຶກເຖິງເຮົາ”
- 26 ເພາະວ່າເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍກິນເຂົ້າຈີ່ນີ້ ແລະດື່ມຈາກຈອກນີ້ເວລາໃດ ເຈົ້າກໍປະກາດການວາຍພຣະຊົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົນກວ່າພຣະອົງຈະສະເດັດມາ
- 27 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຜູ້ໃດກິນເຂົ້າຈີ່ ຫລືດື່ມຈາກຈອກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງບໍ່ສົມຄວນ ຜູ້ນັ້ນກໍຜິດຕໍ່ພຣະກາຍແລະຕໍ່ພຣະໂລຫິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 28 ຂໍໃຫ້ທຸກຄົນພິຈາຣະນາເບິ່ງໃຈຂອງຕົນເອງ ແລ້ວຈຶ່ງກິນເຂົ້າຈີ່ແລະດື່ມນໍ້າຈາກຈອກນີ້
- 29 ດ້ວຍວ່າຜູ້ກິນແລະດື່ມໂດຍບໍ່ໄດ້ສັງເກດເຖິງພຣະກາຍ ກໍກິນແລະດື່ມເປັນເຫດໃຫ້ຕົນຖືກພິພາກສາລົງໂທດ
- 30 ດ້ວຍເຫດນີ້ໃນພວກເຈົ້າມີຫລາຍຄົນຈຶ່ງອ່ອນແຮງ ແລະປ່ວຍຢູ່ ແລະບາງຄົນກໍລ່ວງຫລັບໄປ
- 31 ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍພິຈາຣະນາເບິ່ງໃຈຂອງຕົນ ພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກການຊົງພິພາກສາ
- 32 ເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍຖືກທໍາໂທດໂດຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນ ພວກເຮົາກໍຖືກພຣະອົງຊົງຕີສອນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາຖືກຊົງພິພາກສາລົງໂທດດ້ວຍກັນກັບໂລກ
- 33 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພື້ນອັງທັງຫລາຍເອີຍ, ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍມາຮ່ວມປະຊຸມກັນຮັບປະທານອາຫານນັ້ນ ຈຶ່ງຄອຍຖ້າຊຶ່ງກັນແລະກັນ
- 34 ຖ້າມີໃຜຫົວ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນກິນທີ່ເຮືອນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອເວລາມາປະຊຸມກັນເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ຖືກການຊົງພິພາກສາລົງໂທດ ສ່ວນເຮືອງອື່ນໆນັ້ນເມື່ອເຮົາມາ ເຮົາຈະແນະນໍາໃຫ້

12 ຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານ

Gifts from the Holy Spirit

- 1 ພື້ນອັງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າເຂົ້າໃຈເຮືອງຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານນັ້ນ
- 2 ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າແຕ່ກ່ອນ ເມື່ອພວກເຈົ້າຍັງເປັນຄົນນອກສາສນານັ້ນ ພວກເຈົ້າໄດ້ຖືກຊັກນໍາໃຫ້ຫລົງໄປຫາພຣະທຽມທີ່ປາກບໍ່ເປັນ ຕາມທີ່ມີຜູ້ຊັກນໍາໄປນັ້ນ
- 3 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງບອກເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີໃຜທີ່ເວົ້າດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຈະກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູຖືກດໍາ” ແລະບໍ່ມີໃຜອາດເວົ້າໄດ້ວ່າ, “ພຣະເຢຊູຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ທີ່ກ່າວໂດຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ
- 4 ຂອງພຣະຣາຊທານນັ້ນມີຕ່າງໆກັນ ແຕ່ມີພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ
- 5 ງານຮັບໃຊ້ມີຕ່າງໆກັນ ແຕ່ມີພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວກັນ
- 6 ການດໍາເນີນງານມີຕ່າງໆກັນ ແຕ່ມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນຊົງເປັນຕົ້ນເຫດແຫ່ງການດໍາເນີນງານຕ່າງໆນັ້ນໃນທຸກຄົນ

- 7 ການສະແດງຂອງພຣະວິນຍານນັ້ນມີແກ່ທຸກຄົນເພື່ອປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ
- 8 ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານໂດຍທາງພຣະວິນຍານ ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງມີຖ້ອຍຄຳປະກອບດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງມີຖ້ອຍຄຳອັນປະກອບດ້ວຍວິຊາຄວາມຮູ້ ແຕ່ເປັນພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ
- 9 ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງມີຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ເປັນພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງມີອຳນາດໃຫ້ຄົນດີພຍາດ ແຕ່ເປັນພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ
- 10 ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງເຮັດການອິດທິຣິດຕ່າງໆ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງປະກາດພຣະທັມ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງຮູ້ຈັກສັງເກດວິນຍານຕ່າງໆ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງປາກພາສາແປກໆ ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງແປພາສາແປກໆ
- 11 ສິ່ງສາຣະພັດເຫຼົ່ານີ້ພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນຊົງບັນດານ ແລະປະທານແກ່ທຸກຄົນຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ”

ອະວັຍວະທຸກສ່ວນກໍ່ຮ່ວມເປັນຮ່າງກາຍອັນດຽວ

- 12 ເຖິງວ່າຮ່າງກາຍເປັນອັນດຽວ ກໍຍັງມີອະວັຍວະຫລາຍສ່ວນ ແລະອະວັຍວະເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນຈະມີຫລາຍສ່ວນ ກໍຍັງເປັນກາຍອັນດຽວກັນສັນໃດ ພຣະຄຣິດກໍຊົງເປັນສັນນັ້ນ
- 13 ເພາະວ່າເຖິງແມ່ນພວກເຮົາຈະເປັນຊາດຢິວ ຫລືຄົນຕ່າງຊາດກໍດີ ເປັນຂ້ອຍຂ້າ ຫລືເປັນອິສະຣະກໍດີ ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໂດຍພຣະວິນຍານອົງດຽວ ຈຶ່ງເຂົ້າເປັນກາຍອັນດຽວກັນ ແລະພຣະວິນຍານອົງດຽວກໍຊົມຊວ່ານຢູ່
- 14 ເພາະວ່າຮ່າງກາຍນັ້ນບໍ່ໄດ້ປະກອບດ້ວຍອະວັຍວະອັນດຽວ ແຕ່ໄດ້ປະກອບດ້ວຍອະວັຍວະຫລາຍອັນ
- 15 ຖ້າຕົນຈະກ່າວວ່າ, “ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນມື ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃດໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນ” ແລ້ວຕົນຈະບໍ່ເປັນສ່ວນໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍ ເພາະເຫດເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້
- 16 ຖ້າຫຼືຈະກ່າວວ່າ, “ເພາະຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ເປັນຕາ ຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃດໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນ” ຫຼືຈະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃນອະວັຍວະຂອງຮ່າງກາຍ ເພາະເຫດເວົ້າຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້
- 17 ຖ້າອະວັຍວະທັງໝົດໃນຮ່າງກາຍເປັນຕາ ການໄດ້ຍິນຈະຢູ່ໃສ ຖ້າຮ່າງກາຍທັງໝົດເປັນຫູ ການດົມກິນຈະຢູ່ໃສ
- 18 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງອະວັຍວະທຸກສ່ວນໄວ້ໃນຮ່າງກາຍຕາມຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ
- 19 ຖ້າອະວັຍວະທຸກສ່ວນໃນຮ່າງກາຍເປັນອັນດຽວກັນ ຮ່າງກາຍຈະມີຢູ່ໃສ
- 20 ທີ່ຈຶງມີອະວັຍວະຫລາຍອັນແຕ່ຍັງເປັນຮ່າງກາຍອັນດຽວກັນ
- 21 ຕາຈະເວົ້າແກ່ມືວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການເຈົ້າ” ກໍບໍ່ໄດ້ ຫລືຫົວຈະເວົ້າແກ່ຕົນວ່າ, “ຂ້ອຍບໍ່ຕ້ອງການເຈົ້າ” ກໍບໍ່ໄດ້
- 22 ທີ່ຈຶງອະວັຍວະສ່ວນທີ່ເຮົາເຫັນວ່າອ່ອນແອ ເຮົາກໍຂາດເສັຽບໍ່ໄດ້
- 23 ແລະອະວັຍວະສ່ວນທີ່ເຮົາຖືວ່າມີກຽດນ້ອຍ ເຮົາກໍຍັງເຮັດໃຫ້ມີກຽດຫລາຍຂຶ້ນ ແລະອະວັຍວະສ່ວນທີ່ບໍ່ໜ້າເບິ່ງນັ້ນ ເຮົາກໍເຮັດໃຫ້ເປັນໜ້າເບິ່ງຫລາຍຂຶ້ນ
- 24 ແຕ່ສ່ວນອະວັຍວະທີ່ໜ້າຊົມຢູ່ແລ້ວ ກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຕົກແຕ່ງອີກ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ອະວັຍວະທຸກສ່ວນເຂົ້າເປັນອັນດຽວກັນ ຊົງໃຫ້ອະວັຍວະທີ່ຕໍ່າຕ້ອຍໄດ້ຮັບຄວາມນັບຖືຫລາຍຂຶ້ນ
- 25 ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຍາດແຍ່ງກັນໃນຮ່າງກາຍ ແຕ່ໃຫ້ອະວັຍວະທຸກສ່ວນຄຳນຶງເຖິງກັນແລະກັນ
- 26 ຖ້າອະວັຍວະນຶ່ງເຈັບ ອະວັຍວະທັງໝົດກໍເຈັບດ້ວຍກັນ ຖ້າອະວັຍວະນຶ່ງໄດ້ຮັບກຽດ ອະວັຍວະທັງໝົດກໍຊົມຊື່ນຍິນດີດ້ວຍກັນ
- 27 ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ ແລະທຸກຄົນເປັນອະວັຍວະສ່ວນນຶ່ງຂອງພຣະກາຍນັ້ນ
- 28 ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງບາງຄົນໄວ້ໃນຄຣິສຕະຈັກ ຄືນີ້ ອັດສາວິກ ສອງ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ສາມ ຄຣູບາອາຈານ ແລ້ວຕໍ່ຈາກນັ້ນກໍມີຜູ້ເຮັດການອິດທິຣິດຕ່າງໆ ຜູ້ມີອຳນາດໃຫ້ດີພຍາດ ຜູ້ອຸປຸຖຸມ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະຜູ້ປາກພາສາແປກໆ

- 29 ທຸກຄົນເປັນອັດສາວິກຫລື ທຸກຄົນປະກາດພຣະທັມຫລື ທຸກຄົນເປັນຄຣູບອາຈານຫລື ທຸກຄົນເຮັດການອິດທິຣິດໄດ້ຫລື
- 30 ທຸກຄົນໄດ້ຮັບອໍານາດໃຫ້ດີພຍາດຫລື ທຸກຄົນປາກພາສາແປກໆໄດ້ຫລື ທຸກຄົນແປພາສາແປກໆໄດ້ຫລື
- 31 ແຕ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງຮ້ອນໃຈສແວງທາຂອງພຣະຣາຊທານອັນສໍາຄັນກວ່ານັ້ນ ແລະເຮົາຈະສະແດງທາງອັນດີຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກແກ່ພວກເຈົ້າ

13 ເຮືອງຄວາມຮັກ

Love

- 1 ເຖິງແມ່ນເຮົາເວົ້າພາສາແປກໆໄດ້ ຈະເປັນພາສາມະນຸດຫລືພາສາເທວະດາກໍດີ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ເຮົາກໍເປັນເໝືອນຄ້ອງຫລືແຂ່ງທີ່ສົ່ງສຽງດັງອີກກະທົກ
- 2 ເຖິງແມ່ນເຮົາປະກາດພຣະທັມໄດ້ ແລະເຂົ້າໃຈໃນຂໍ້ລັບເລິກທັງປວງແລະມີຄວາມຮູ້ທັງສິ້ນ ແລະມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງຄົບຖ້ວນພໍຈະບອກໃຫ້ພູເຄື່ອນທີ່ໄປໄດ້ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ເຮົາກໍບໍ່ມີຄ່າອັນໃດ
- 3 ເຖິງແມ່ນເຮົາຈະບໍ່ຮູ້ຈາກສິ່ງຂອງຈິນໝິດ ຫລືສະລະຕົວເຮົາໃຫ້ເຂົາເຜົາໄຟ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກ ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ປໂຍດຫຍັງໝົດ
- 4 ຄວາມຮັກກໍອິດທິນດິນນານ ແລະຊອບໃນການເມດຕາກະຣຸນາ ຄວາມຮັກບໍ່ເທິງສາ ບໍ່ອວດອ້າງ ບໍ່ຈອງຫອງ
- 5 ບໍ່ເຮັດການອັນບໍ່ສຸພາບ ບໍ່ຄິດເຫັນແກ່ປໂຍດສ່ວນຕົວຝ່າຍດຽວ ບໍ່ມີໃຈຮ້າຍງ່າຍ ບໍ່ຊອບຈິດຈໍາຄວາມຜິດ
- 6 ບໍ່ຍິນດີໃນການອະທັມແຕ່ຍິນດີໃນການສັດຈິງ
- 7 ຄວາມຮັກສູ້ທົນທຸກສິ່ງ ເຊື່ອທຸກສິ່ງ ໄວ້ວາງໃຈໃນທຸກສິ່ງ ແລະພຽນທົນເອົາທຸກສິ່ງ
- 8 ເຖິງແມ່ນການປະກາດພຣະທັມກໍຈະຖືກຍົກເລີກ ຫລືການເວົ້າພາສາແປກໆກໍຈະເຊົາ ແລະວິຊາຄວາມຮູ້ກໍຈະຖືກຍົກເລີກ ແຕ່ຄວາມຮັກຕັ້ງຢູ່ບໍ່ຂາດຈັກເທື່ອ
- 9 ເພາະຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຮົານັ້ນກໍບໍ່ສົມບູນ ແລະການປະກາດພຣະທັມກໍບໍ່ສົມບູນ
- 10 ແຕ່ເມື່ອຄວາມສົມບູນມາເຖິງແລ້ວ ຄວາມບົກພ່ອງນັ້ນກໍຈະຖືກຍົກເລີກເສັ້ງ
- 11 ເວລາເຮົາຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ນັ້ນ ເຮົາເຄີຍປາກແລະມີໃຈຢ່າງເດັກນ້ອຍ ເຄີຍຄິດຫາເຫດຜົນຢ່າງເດັກນ້ອຍ ແຕ່ເມື່ອເຮົາກາຍເປັນຄົນແກ່ແລ້ວ ເຮົາກໍໄດ້ເລີກອາການເດັກນ້ອຍເສັ້ງ
- 12 ເພາະວ່າດຽວນີ້ເຮົາທັງຫລາຍເຫັນພໍມົວໆເໝືອນເບິ່ງໃນແວ່ນ ແຕ່ເວລານັ້ນຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຢ່າງຄັກ ດຽວນີ້ຄວາມຮູ້ຂອງເຮົາບໍ່ສົມບູນ ແຕ່ເວລານັ້ນເຮົາຈະຮູ້ຢ່າງສົມບູນເໝືອນພຣະເຈົ້າຊິງຮູ້ຈັກເຮົາແລ້ວ
- 13 ບັດນີ້ຍັງຕັ້ງຢູ່ສາມສິ່ງ ຄືຄວາມເຊື່ອ ຄວາມຫວັງໃຈ ແລະຄວາມຮັກ ແຕ່ສິ່ງໃຫຍ່ກວ່າແມ່ນຄວາມຮັກ

14 ເຮືອງຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານ (ຕໍ່)

More about Gifts from the Spirit

- 1 ຈຶ່ງຕັ້ງຈຸດມັງໝາຍຫາຄວາມຮັກ ຈຶ່ງຮ້ອນໃຈສແວງທາຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານ ເປັນຕົ້ນວ່າການປະກາດພຣະທັມ
- 2 ເພາະວ່າຜູ້ປາກພາສາແປກໆນັ້ນບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕໍ່ພວກມະນຸດ ແຕ່ທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່ມີໃຜເຂົ້າໃຈໄດ້ ແຕ່ຜູ້ນັ້ນກໍາລັງກ່າວຂໍ້ເລິກລັບໂດຍພຣະວິນຍານ
- 3 ຝ່າຍຜູ້ທີ່ປະກາດພຣະທັມນັ້ນກໍກ່າວແກ່ຄົນທັງຫລາຍເພື່ອໃຫ້ເຂົາຈະເຣີນຂຶ້ນ ເປັນຄວາມເຕືອນສະຕິແລະເລົ້າໂລມ
- 4 ຝ່າຍຜູ້ທີ່ປາກພາສາແປກໆນັ້ນກໍໃຫ້ຕົນເອງຈະເຣີນຂຶ້ນຝ່າຍດຽວ ແຕ່ຝ່າຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນກໍເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຈະເຣີນຂຶ້ນ

- 5 ເຮົາຢາກໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍປາກພາສາແປກໄດ້ ແຕ່ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າປະກາດພຣະທັມໄດ້ ເພາະວ່າຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນກໍ່ໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ທີ່ປາກພາສາແປກໄດ້ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຜູ້ນັ້ນແປພາສານັ້ນອອກ ເພື່ອຄຣິສຕະຈັກຈະໄດ້ຮັບຄວາມຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 6 ແຕ່ບັດນີ້ ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຖ້າເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍແລະປາກພາສາແປກໄດ້ ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ປ່ຽນໂຍດອັນໃດຈາກເຮົາ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ເຮົາຈະກ່າວຄວາມທີ່ຊົງສະແດງຈາກພຣະເຈົ້າ ຈະສະແດງວິຊາຄວາມຮູ້ ຈະປະກາດພຣະທັມ ຫລືຈະນຳຄວາມສັ່ງສອນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ
- 7 ດັ່ງນັ້ນເຄື່ອງດົນຕີທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ຄືບໍ່ຫລືພົນກໍ່ດີ ຖ້າມັນບໍ່ອອກສຽງຄັກ ໃຜຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າເຂົາເປົ່າຫລືດີດຈັງຫວະໃດ
- 8 ຖ້າດຽວແກອອກສຽງບໍ່ຄັກ ໃຜຈະຕຽມຕົວເຂົ້າສູ່ຂ້າເສິກ
- 9 ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍກໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ ຖ້າພວກເຈົ້າປາກພາສາແປກໄດ້ ແຕ່ເວົ້າຄວາມທີ່ເຂົ້າໃຈບໍ່ໄດ້ ຜູ້ທີ່ຟັງຈະເຂົ້າໃຈຄວາມເວົ້າຂອງເຈົ້ານັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະເຈົ້າກໍ່ຈະເວົ້າລອຍໄປຕາມລິມ
- 10 ໃນໂລກນີ້ມີຫລາຍພາສາ ແຕ່ບໍ່ມີພາສາໃດທີ່ຂາດຄວາມຫມາຍ
- 11 ແຕ່ຖ້າເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງພາສານັ້ນ ເຮົາຈະເປັນຄົນຕ່າງຊາດຕໍ່ຜູ້ທີ່ປາກພາສານັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ປາກພາສານັ້ນກໍ່ຈະເປັນຄົນຕ່າງຊາດຕໍ່ເຮົາເໝືອນກັນ
- 12 ເຫດສັນນັ້ນ, ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍກຳລັງຮ້ອນໃຈສະແດງທາຂອງພຣະຣາຊທານຊຶ່ງມາຈາກພຣະວິນຍານ ກໍ່ຈົ່ງສະແດງທາໃຫ້ຫລາຍກວ່າເພື່ອຈະໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 13 ເພາະສັນນັ້ນຜູ້ປາກພາສາແປກໄດ້ນັ້ນຄວນອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ຕົນສາມາດແປໄດ້ດ້ວຍ
- 14 ເພາະຖ້າເຮົາໄຫວ້ວອນເປັນພາສາແປກໄດ້ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາໄຫວ້ວອນຢູ່ກໍ່ຈິງ ແຕ່ຄວາມຄິດຂອງເຮົາກໍ່ບໍ່ເຂົ້າຮ່ວມ
- 15 ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ ເຮົາຈະໄຫວ້ວອນດ້ວຍຈິດວິນຍານກໍ່ຈິງ ແຕ່ຈະໄຫວ້ວອນດ້ວຍຄວາມຄິດເໝືອນກັນ ເຮົາຈະຮ້ອງເພງດ້ວຍຈິດວິນຍານກໍ່ຈິງ ແຕ່ຈະຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມຄິດເໝືອນກັນ
- 16 ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ, ຄັນພວກເຈົ້າກ່າວໂມທະນາພຣະຄຸນດ້ວຍຈິດວິນຍານ ຄົນທັມມະດາທີ່ບໍ່ຮູ້ພາສານັ້ນຈະກ່າວຕອບຄວາມໂມທະນາພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ “ອາແມນ” ໄດ້ຢ່າງໃດ ເພາະຄຳທີ່ເຈົ້າກ່າວນັ້ນເຂົາກໍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ
- 17 ເຖິງແມ່ນເຈົ້າໂມທະນາພຣະຄຸນຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ແຕ່ຄົນອື່ນນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຈະເຣີນ
- 18 ເຮົາໂມທະນາພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າວ່າເຮົາປາກພາສາແປກໄດ້ຫລາຍກວ່າພວກເຈົ້າ
- 19 ແຕ່ໃນຄຣິສຕະຈັກເຮົາພໍໃຈທີ່ຈະເວົ້າຫຳຄຳດ້ວຍຈິດໃຈຂອງເຮົາ ເພື່ອເປັນຄະຕິສອນຄົນອື່ນ ດຶກວ່າທີ່ຈະເວົ້າພື້ນຄຳເປັນພາສາແປກໄດ້
- 20 ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຢ່າໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າເປັນຢ່າງເດັກນ້ອຍ ຝ່າຍຄວາມຊົ່ວຈິ່ງເປັນເໝືອນເດັກນ້ອຍອ່ອນ ແຕ່ຝ່າຍຄວາມນຶກຄິດຈິ່ງເປັນຢ່າງຜູ້ແກ່
- 21 ໃນພຣະບັນຍັດມີຄຳຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ເຮົາຈະເວົ້າກັບພົນເມືອງນີ້ດ້ວຍຄົນຕ່າງພາສາດ້ວຍຮິມສົບຂອງຄົນຕ່າງດ້ວຍ ເຖິງປານນັ້ນເຂົາກໍ່ຈະບໍ່ຟັງເຮົາ”
- 22 ເຫດສັນນັ້ນການເວົ້າພາສາແປກໄດ້ ຈິ່ງບໍ່ເປັນເຄື່ອງໝາຍສຳຄັນແກ່ຄົນທີ່ເຊື່ອ ແຕ່ເປັນສຳຄັນສຳລັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອສ່ວນການປະກາດພຣະທັມບໍ່ເປັນສຳລັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ແຕ່ເປັນສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວ
- 23 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າຄຣິສຕະຈັກມາຮ່ວມປະຊຸມກັນ ແລະຄົນທັງປວງຕ່າງຄົນກໍ່ຕ່າງເວົ້າພາສາແປກໄດ້ ແລະມີຄົນທັມມະດາທີ່ບໍ່ຮູ້ພາສານັ້ນຫລືຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອເຂົ້າມາ ເຂົາຈະບໍ່ເວົ້າວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນບ້າຫລື
- 24 ແຕ່ຖ້າທຸກຄົນປະກາດພຣະທັມ ແລ້ວມີຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຫລືຄົນທັມມະດາເຂົ້າມາ ທຸກຄົນຈະເປັນເຫດໃຫ້ເຂົາຮູ້ເມື່ອຕົວແລະເປັນເຫດໃຫ້ເຂົາເກີດຄວາມສັ່ງເກດໃນຈິດໃຈຂອງເຂົາ

25 ຄວາມລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາຈະປາກົດແຈ້ງ ເຂົາກໍຈະໝູບລົງນະມັສການຂາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າ ໂດຍຮັບວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ຖ້າມາກາງພວກທ່ານເປັນແທ້”

ເຮັດສິ່ງສາລະພັດໃຫ້ຖືກຕາມລະບຽບ

- 26 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈະເປັນຢ່າງໃດ ເມື່ອພວກເຈົ້າມາປະຊຸມກັນ ບາງຄົນກໍມີບົດເພງສັດເສີນ ບາງຄົນມີບົດຄໍາສອນ ບາງຄົນກໍມີບົດຄວາມທີ່ຊົງສະແດງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ບາງຄົນກໍປາກພາສາແປກ ບາງຄົນກໍແປພາສາແປກ ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດທຸກຢ່າງເພື່ອໃຫ້ມີການຈະເຣີນຂຶ້ນ
- 27 ຖ້າຜູ້ໃດຈະປາກພາສາແປກ ຈົ່ງໃຫ້ປາກພຽງສອງຄົນຫລືຢ່າງຫລາຍສາມຄົນ ແລະໃຫ້ປາກເທື່ອລະຄົນ ແລ້ວໃຫ້ມີຜູ້ແປຜູ້ນຶ່ງ
- 28 ແຕ່ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດແປໄດ້ ກໍໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີດຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມ ໃຫ້ເຂົາເວົ້າກັບຕົນເອງແລະທູນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
- 29 ຝ່າຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນໃຫ້ກ່າວແຕ່ສອງຫລືສາມຄົນ ແລະໃຫ້ພວກຄົນອື່ນຮັບພິຈາລະນາເອົາຂໍ້ຄວາມທີ່ເຂົາກ່າວນັ້ນ
- 30 ແລະຖ້າມີສິ່ງໃດຊົງສະແດງແກ່ຄົນອື່ນທີ່ນັ່ງຢູ່ດ້ວຍກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ຜູ້ກ່າວກ່ອນນັ້ນມີດຢູ່
- 31 ເພາະວ່າພວກເຈົ້າປະກາດພຣະທັມໄດ້ທຸກຄົນ ແຕ່ໃຫ້ປະກາດເປັນລໍາດັບກັນເທື່ອລະຄົນ ເພື່ອຄົນທັງປວງຈະໄດ້ຄວາມຮູ້ແລະຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸນໃຈ
- 32 ວິນຍານຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນຍ່ອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງຕົນ
- 33 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໃຊ້ເປັນຜູ້ກໍ່ເຫດວຸ້ນວາຍ ແຕ່ຊົງໃຫ້ເກີດຄວາມສົງຄາມ
- 34 ຕາມລະບຽບທີ່ປະຕິບັດໃນບັນດາຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງໃຫ້ພວກຜູ້ຍິງມີດຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມ ເພາະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ປາກ ແຕ່ໃຫ້ເຂົາຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາຕາມດັ່ງພຣະບັນຍັດໄດ້ສັ່ງໄວ້ນັ້ນ
- 35 ຖ້າເຂົາຢາກຮຽນຮູ້ອັນໃດ ຈົ່ງໃຫ້ຖາມຜົວເຂົາເອງຢູ່ເຮືອນ ເພາະວ່າການທີ່ຜູ້ຍິງຈະກ່າວໃນທີ່ປະຊຸມກໍເປັນການຫນ້າອາຍ
- 36 ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອອກມາຈາກພວກເຈົ້າຫລື ໄດ້ຊົງປະທານມາເຖິງພວກເຈົ້າແຕ່ພວກດຽວຫລື
- 37 ຖ້າຜູ້ໃດຖືວ່າຕົນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ຫລືເປັນຜູ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານຈາກພຣະວິນຍານ ຜູ້ນັ້ນກໍຄວນຍອມຮັບຮູ້ວ່າຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນມາເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນ ເປັນພຣະບັນຍັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 38 ແລະຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຍອມຮັບຮູ້ຂໍ້ຄວາມນີ້ ກໍບໍ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ຜູ້ນັ້ນເໝືອນກັນ
- 39 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງຮ້ອນໃຈສແວງຫາທີ່ຈະປະກາດພຣະທັມ ສ່ວນການປາກພາສາແປກນັ້ນກໍຢ່າຮູ້ຫ້າມ
- 40 ແຕ່ຈົ່ງປະຕິບັດທຸກສິ່ງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບວິນັຍ

15 ການທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຄົນພຣະຊົນ

The Resurrectin of Christ

- 1 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂໍແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຄຳນຶ່ງເຖິງຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ ຊຶ່ງພວກເຈົ້າໄດ້ຍອມຮັບເອົາໄວ້ແລະຕັ້ງຢູ່ໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນ
- 2 ແລະຊຶ່ງເປັນເຫດທີ່ກຳລັງໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ພົ້ນ ຖ້າພວກເຈົ້າຍັງຍຶດຖືຂໍ້ຄວາມທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດເປັນຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກເຈົ້ານັ້ນ ເວັ້ນເສັງແຕ່ພວກເຈົ້າທາກເຊື່ອຢ່າງບໍ່ຈິງໃຈ
- 3 ເຣື່ອງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໄວ້ແລ້ວນັ້ນ ເຮົາໄດ້ມອບໄວ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນເຣື່ອງສຳຄັນທີ່ສຸດຄືວ່າ ພຣະຄຣິດຊົງວາຍພຣະຊົນແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາທັງຫລາຍຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພິ

- 4 ແລະຊົງຖືກວາງໄວ້ ແລ້ວວັນຖ້ວນສາມໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຂຶ້ນມາ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພິນັ້ນ
- 5 ພຣະອົງຊົງປາກົດແກ່ເກຟາ ແລ້ວແກ່ພວກສົບສອງຄົນນັ້ນ
- 6 ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ພວກພິນ້ອງກວ່າທ້າຮ້ອຍຄົນໃນຄາວດຽວ ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍຍັງເປັນຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ແຕ່ບາງຄົນກໍລ່ວງຫລັບໄປແລ້ວ
- 7 ຕໍ່ນັ້ນອີກພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ຢາໂກໂບ ແລ້ວແກ່ອັດສາວິກທັງຫມົດ
- 8 ພາຍຫລັງທີ່ສຸດພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເຮົາ ຜູ້ເປັນເຫມືອນລູກທີ່ເກີດຜິດຍາມ
- 9 ເພາະວ່າເຮົາເປັນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນພວກອັດສາວິກ ແລະບໍ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຊື່ວ່າເປັນອັດສາວິກ ເພາະວ່າເຮົາໄດ້ກິດຂີ້ຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
- 10 ແຕ່ວ່າທີ່ເຮົາເປັນຢູ່ຢ່າງນີ້ກໍເນື່ອງດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ຊົງປະທານແກ່ເຮົານັ້ນ ກໍບໍ່ໄດ້ໄຮ້ປໂຍດ ແຕ່ແທນທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ ເຮົາໄດ້ເຮັດການໜັກໜ່ວງລື່ນກວ່າເຂົາທັງໝົດອີກ ບໍ່ໃຊ້ເຮົາເອງທີ່ເຮັດ ແຕ່ແມ່ນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງສະຖິດຢູ່ນຳເຮົາທີ່ເຮັດ
- 11 ເຫດສັນນັ້ນເຖິງວ່າແມ່ນເຮົາຫລືເຂົາກໍດີ ເຮົາທັງຫລາຍກໍໄດ້ປະກາດຢ່າງທີ່ກ່າວມານັ້ນ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍກໍໄດ້ເຊື່ອຢ່າງນັ້ນການທີ່ຄົນຕາຍເປັນຄົນມາ
- 12 ປະການນຶ່ງ, ຖ້າເຮົາປະກາດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະຄຣິດຄົນຂຶ້ນມາແລ້ວ ເປັນແນວໃດບາງຄົນໃນພວກເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າບໍ່ມີການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ
- 13 ຖ້າບໍ່ມີການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ພຣະຄຣິດກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຂຶ້ນມາ
- 14 ຖ້າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຊົງຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ການປະກາດຂອງພວກເຮົາກໍບໍ່ມີປໂຍດ ແລະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາກໍບໍ່ມີປໂຍດເຫມືອນກັນ
- 15 ແລ້ວກໍຈະປາກົດວ່າພວກເຮົາເປັນພຍານບໍ່ຈົງໃນເຣື່ອງພຣະເຈົ້າ ເພາະພວກເຮົາໄດ້ກ່າວພຍານອ້າງວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະຄຣິດເປັນຄົນມາແລ້ວ ແຕ່ຖ້າຄົນຕາຍບໍ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນມາ ພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະຄຣິດຄົນພຣະຊົນເໝືອນກັນ
- 16 ເພາະວ່າຖ້າຄົນຕາຍບໍ່ເປັນຄົນມາ ເຖິງແມ່ນພຣະຄຣິດກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ
- 17 ແລະຖ້າວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍກໍໄຮ້ປໂຍດ ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຍັງຄົງຢູ່ໃນຜິດບາບຂອງຕົນ
- 18 ຊ້ຳກວ່ານັ້ນ, ພວກຄົນເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດທີ່ຕາຍໄປແລ້ວນັ້ນກໍຈົບທາຍໄປດ້ວຍ
- 19 ຖ້າແມ່ນເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດຝ່າຍຊີວິດນີ້ເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາກໍເປັນຄົນໜ້າສັງເກດທີ່ສຸດໃນໝູ່ຄົນທັງປວງ
- 20 ແຕ່ທີ່ຈົງພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ແລະຊົງເປັນຜົນແຮກໃນພວກຄົນທີ່ລ່ວງຫລັບໄປແລ້ວນັ້ນ
- 21 ເພາະວ່າຄວາມຕາຍໄດ້ມີມາທາງມະນຸດສັນໃດ ການຄົນມາຈາກຕາຍກໍມີມາທາງມະນຸດສັນນັ້ນ
- 22 ດ້ວຍວ່າຄົນທັງປວງໄດ້ຕາຍເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບອາດາມສັນໃດ ຄົນທັງປວງກໍຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ມີຊີວິດເພາະກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະຄຣິດສັນນັ້ນ
- 23 ແຕ່ຈະເປັນໄປຕາມລຳດັບຂອງແຕ່ລະຄົນ ຄືພຣະຄຣິດຊົງເປັນຜົນແຮກ ຕໍ່ມາກໍແມ່ນຄົນທັງປວງທີ່ເປັນຢູ່ຝ່າຍພຣະຄຣິດໃນເວລາພຣະອົງສະເດັດມາປາກົດ
- 24 ຕໍ່ຈາກນັ້ນຈະເປັນຄາວສຸດທ້າຍ ຄືເມື່ອພຣະອົງຈະຊົງຍົກເລີກການປົກຄອງ ກັບທັງອານຸພາບແລະອຳນາດທຸກໆຢ່າງເສັງ ແລ້ວຈະຊົງມອບຣາຊອານາຈັກໄວ້ແກ່ພຣະເຈົ້າຄືພຣະບິດາ
- 25 ເພາະວ່າຈຳເປັນພຣະອົງຈະຊົງສເວີຍຣາດຢູ່ກ່ອນ ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງປາບສັດຕູທັງປວງໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ

- 26 ສັດຕູສູດທ້າຍທີ່ຈະຖືກຊົງຍົກເລີກເສັ້ນນັ້ນແມ່ນຄວາມຕາຍ
- 27 ເຫດວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປາບສິ່ງສາຣະພັດລົງໃຕ້ພຣະບາດຂອງພຣະອົງແລ້ວ” ແຕ່ເມື່ອພຣະຄັມພິກ້າວວ່າ, “ຊົງປາບສິ່ງສາຣະພັດລົງນັ້ນ” ກໍປາກົດຄັກແນວວ່າ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ພຣະຜູ້ຊົງປາບສິ່ງສາຣະພັດລົງຢູ່ໃຕ້ພຣະອົງ
- 28 ແລະເມື່ອສິ່ງສາຣະພັດໄດ້ຖືກຊົງປາບລົງຢູ່ໃຕ້ພຣະອົງແລ້ວ ເມື່ອນັ້ນອົງພຣະບຸດຈະຊົງຍອມລົງຢູ່ໃຕ້ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງປາບສິ່ງສາຣະພັດລົງຢູ່ໃຕ້ພຣະອົງນັ້ນ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຊົງເປັນເອກເປັນໃຫຍ່ໃນສິ່ງສາຣະພັດທັງປວງ
- 29 ຖ້າບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອຄົນຕາຍນັ້ນຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍຄົນຂຶ້ນມາແທ້ ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງມີຄົນຮັບບັບຕິສະມາເພື່ອຄົນຕາຍ
- 30 ຝ່າຍພວກເຮົາເຫດສັນໃດເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງສຽງພ້ອມອັນຕະຣາຍຢູ່ທຸກເວລາ
- 31 ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂໍຢືນຢັນວ່າເຮົາກຳລັງຕາຍຢູ່ທຸກວັນ ທີ່ເຮົາເວົ້າດັ່ງນັ້ນກໍໂດຍອ້າງຄວາມພາກພູມໃຈ ຊຶ່ງເຮົາມີຢູ່ໃນເຈົ້າທັງຫລາຍ ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
- 32 ຖ້າເຮົາໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບສັດຮ້າຍທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ (ຕາມຄວາມເຫັນຂອງມະນຸດ) ຈະເປັນປໂຍດອັນໃດແກ່ເຮົາ ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍເປັນຄົນມາອີກ “ກໍໃຫ້ເຮົາພາກັນກິນແລະດື່ມເທີນ ເພາະວ່າມື້ອື່ນເຮົາກໍຈະຕາຍ”
- 33 ຢ່າຊູຫລົງຜິດໄປ “ການຄົບກັບຄົນຊົ່ວຍອມເສັ້ນນີ້ສັຍ”
- 34 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງກັບຄືນມາສູ່ນີ້ສັຍອັນເໝາະສົມແລະຢ່າເຮັດຜິດອີກ ເພາະວ່າບາງຄົນຍັງບໍ່ຮູ້ເຮືອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ເຮົາເວົ້າດັ່ງນີ້ກໍເພື່ອພວກເຈົ້າຈະມີຄວາມລະອາຍ

ຮ່າງກາຍທີ່ເປັນຄົນມາ

- 35 ແຕ່ບາງຄົນຈະຖາມວ່າ, “ຄົນຕາຍຈະຄົນມາໄດ້ຢ່າງໃດ ເມື່ອເຂົາຄົນມາຈະມີຮ່າງກາຍເປັນຢ່າງໃດ”
- 36 ໂອ ຄົນຜູ້ໄຮ້ຄວາມຄືດເອີຍ, ເມັດທີ່ເຈົ້າຫວ່ານລົງດິນນັ້ນ ຖ້າມັນບໍ່ຕາຍເສັ້ງກ່ອນ ຈະງອກຂຶ້ນໃໝ່ບໍ່ໄດ້
- 37 ເມັດທີ່ເຈົ້າຫວ່ານລົງນັ້ນ ຈະແມ່ນເຂົ້າບເລຫລີແນວອື່ນໆກໍດີ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຫວ່ານສິ່ງທີ່ເປັນຮູບຮ່າງຂອງຕົນທີ່ຈະງອກຂຶ້ນມານັ້ນ ແຕ່ໄດ້ຫວ່ານເມັດເທົ່ານັ້ນ
- 38 ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຕົນໃຫ້ແກ່ເມັດນັ້ນຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງເຫັນຊອບ ແລະຊົງປະທານແກ່ຜັກທຸກຊະນິດໃຫ້ມີກິກມີຕົ້ນຂອງມັນເອງ
- 39 (ເນື້ອນັ້ນບໍ່ເໝືອນກັນໝົດທຸກຢ່າງ ເນື້ອມະນຸດກໍຢ່າງນຶ່ງ ເນື້ອສັດສີ່ຕີນກໍຢ່າງນຶ່ງ ເນື້ອນົກກໍຢ່າງນຶ່ງ ເນື້ອປາກໍຢ່າງນຶ່ງ
- 40 ຮ່າງກາຍສຳລັບສວັນກໍມີ ແລະຮ່າງກາຍສຳລັບແຜ່ນດິນໂລກກໍມີ ແຕ່ວ່າສະງ່າຮາສີຂອງຮ່າງກາຍສຳລັບສວັນກໍຢ່າງນຶ່ງ ແລະສະງ່າຮາສີຂອງຮ່າງກາຍສຳລັບໂລກກໍຢ່າງນຶ່ງ
- 41 ສະງ່າຮາສີຂອງດວງອາທິດກໍຢ່າງນຶ່ງ ສະງ່າຮາສີຂອງດວງຈັນກໍຢ່າງນຶ່ງ ສະງ່າຮາສີຂອງດວງດາວກໍຢ່າງນຶ່ງ ແຕ່ທີ່ຈິງສະງ່າຮາສີຂອງດວງດາວນຶ່ງ ກໍຕ່າງກັນກັບສະງ່າຮາສີຂອງດວງດາວດວງອື່ນໆ)
- 42 ສ່ວນການເປັນຄົນມາຂອງຄົນຕາຍກໍເໝືອນດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ຄືສິ່ງທີ່ຫວ່ານລົງກໍເປື້ອຍເນົາໄປ ແຕ່ສິ່ງທີ່ເປັນຄົນມາກໍບໍ່ຮູ້ເປື້ອຍເນົາ
- 43 ເມື່ອຫວ່ານລົງນັ້ນບໍ່ມີຍົດ ເມື່ອຄົນຂຶ້ນມາກໍມີສະງ່າຮາສີ ເມື່ອຫວ່ານລົງກໍອ່ອນກຳລັງ ເມື່ອຄົນຂຶ້ນມາກໍມີຮິດອຳນາດ
- 44 ເມື່ອຫວ່ານລົງກໍເປັນກາຍທັມມະດາ ເມື່ອຄົນຂຶ້ນມາກໍເປັນກາຍຝ່າຍວິນຍານ ຖ້າມີກາຍທັມມະດາກໍຄືມີກາຍຝ່າຍວິນຍານດ້ວຍ
- 45 ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພິວ່າ, “ມະນຸດຄົນເດີມຄືອາດາມນັ້ນໄດ້ບັງເກີດເປັນຜູ້ມີຊີວິດຢູ່” ອາດາມຜູ້ສູດທ້າຍຄືພຣະວິນຍານຜູ້ປະທານຊີວິດ

- 46 ແຕ່ກາຍທີ່ເກີດມາກ່ອນນັ້ນ ບໍ່ໃຊ້ເປັນກາຍຝ່າຍວິນຍານ ແຕ່ເປັນກາຍທັມມະດາແລະຕໍ່ມາຈິງເກີດມີກາຍຝ່າຍວິນຍານ
- 47 ມະນຸດເດີມນັ້ນເກີດມາຈາກດິນຈຶ່ງເປັນຂີ້ຜຸ່ນດິນ ມະນຸດຖ້ວນສອງສະເດັດມາຈາກສວັນ
- 48 ຜູ້ທີ່ເກີດມາຈາກດິນເປັນຢ່າງໃດ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເກີດມາຈາກດິນກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ສະເດັດມາຈາກສວັນເປັນຢ່າງໃດ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເປັນຝ່າຍສວັນກໍເປັນຢ່າງນັ້ນ
- 49 ເຮົາທັງຫລາຍມີລັກສະນະສົມກັບມະນຸດທີ່ເກີດມາຈາກດິນສັນໃດ ພວກເຮົາກໍຄົງຈະມີລັກສະນະສົມກັບຜູ້ສະເດັດມາຈາກສວັນສັນນັ້ນ
- 50 ພິນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ຫມາຍຄວາມວ່າ ມະນຸດທັມມະດາຈະມີສ່ວນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ແລະສິ່ງທີ່ເປື້ອຍເນົ່າຈະມີສ່ວນໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ເປື້ອຍເນົ່າກໍບໍ່ໄດ້
- 51 ນີ້ແຫລະ, ເຮົາມີຂໍ້ລັບເລິກບອກພວກເຈົ້າວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ລ່ວງຫລັບໄປພົດທຸກຄົນ ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍຈະຖືກຊົງປ່ຽນແປງໃໝ່ພົດທຸກຄົນ
- 52 ໃນຊົ່ວຂນະດຽວ ໃນພັບຕາດຽວ ເມື່ອເປົ່າແກຄັ້ງສຸດທ້າຍນັ້ນ ດ້ວຍວ່າຈະມີສຽງແກ ແລະຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນຂຶ້ນມາໂດຍບໍ່ເປື້ອຍເນົ່າ ແລະຝ່າຍພວກເຮົາກໍຈະຖືກຊົງປ່ຽນແປງໃໝ່
- 53 ເພາະວ່າກາຍທີ່ເປື້ອຍເນົ່ານີ້ຕ້ອງສວມກາຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເປື້ອຍເນົ່າ ແລະກາຍທີ່ຕາຍເປັນນີ້ຕ້ອງສວມກາຍທີ່ຕາຍບໍ່ເປັນ
- 54 ແລະເມື່ອໃດກາຍທີ່ຮູ້ຈັກເປື້ອຍເນົ່ານີ້ຈະໄດ້ສວມກາຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກເປື້ອຍເນົ່າ ແລະກາຍທີ່ຕາຍເປັນນີ້ຈະໄດ້ສວມກາຍທີ່ຕາຍບໍ່ເປັນ ເມື່ອນັ້ນແຫລະ, ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພິນັ້ນຈະສໍາເຣັດ ຄືວ່າ, “ຄວາມຕາຍໄດ້ຕົກເຖິງປະຣາຊັຍແລ້ວ”
- 55 ໂອ ຄວາມຕາຍເຮີຍ, ຊັຍຊະນະຂອງມົງຢູ່ໃສ ໂອຄວາມຕາຍເຮີຍ, ໄລພິດຂອງມົງຢູ່ໃສ”
- 56 ໄລພິດຂອງຄວາມຕາຍຄືຄວາມບາບ ແລະຮິດອໍານາດຂອງຄວາມບາບຄືພຣະບັນຍັດ
- 57 ແຕ່ວ່າຈິ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທານຊັຍຊະນະແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
- 58 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພິນ້ອງທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຈິ່ງຕັ້ງພັນຢູ່ຢ່າຫວັ່ນໄຫວ ຈິ່ງປະຕິບັດງານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ບໍລິບູນທຸກເວລາ ດ້ວຍຮູ້ວ່າໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ການຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນຈະບໍ່ໄຮ້ປໂຍດ

16 ການຄິດສະເລັ່ງຂອງທານຊ່ອຍເຫລືອໄພພິນ

The Offering for Needy Believers

- 1 ອັນນຶ່ງ, ກ່ຽວກັບເຮືອງການຮິບໂຮມຂອງທານສໍາລັບໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ເຮົາໄດ້ສັ່ງຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍທີ່ແຂວງຄາລາເຕັງຢ່າງໃດ ພວກເຈົ້າຈິ່ງເຮັດເໝືອນຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ
- 2 ຄືທຸກວັນຕົນສັບດາພວກເຈົ້າທຸກຄົນຈິ່ງຄິດສະເລັ່ງບາງສ່ວນຈາກຮາຍໄດ້ຂອງຕົນໄດ້ ເພື່ອຈະບໍ່ມີການແຜ່ເກັບເອົາເມື່ອເວລາເຮົາມານັ້ນ
- 3 ເມື່ອເຮົາມາເຖິງແລ້ວພວກເຈົ້າເຫັນຊອບຈະເລືອກຜູ້ໃດ ເຮົາຈະໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຖືຈົດໝາຍແລະຂອງທານຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ

ແຜນການເດີນທາງຂອງໂປໂລ

- 4 ຖ້າເຫັນຄວນໃຫ້ເຮົາໄປເອງ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນກໍຈະໄປນໍາເຮົາ
- 5 ເວລາໃດເຮົາຜ່ານແຂວງມາເກໂດເນັງແລ້ວ ເຮົາຈະມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ ດ້ວຍວ່າເຮົາຈະມາທາງແຂວງນັ້ນ
- 6 ແລະເຮົາອາດຈະພັກຢູ່ນໍາພວກເຈົ້າເທິງເຕີບ ບາງທີຈົນພົດຣະດູໜາວກໍເປັນໄດ້ ແລ້ວຈະໄປທາງໃດພວກເຈົ້າຈະຊ່ອຍຈັດສົ່ງເຮົາໄປທາງນັ້ນ

- 7 ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ຢາກຈະພົບພວກເຈົ້າພຽງແຕ່ເມື່ອຜ່ານໄປເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຮົາຫວັງໃຈວ່າ ຖ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງໂຜດເຮົາຈະຄ້າງຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍເທິງໜ້ອຍນຶ່ງ
- 8 ແຕ່ເຮົາຈະພັກຢູ່ໃນເມືອງເອເຟໂຊຈົນເຖິງເທສການເພັນເຕຄໍສະເຕ
- 9 ເພາະວ່າທີ່ນີ້ມີປະຕູໄຂໃຫ້ເຮົາຢ່າງກວ້າງຂວາງໜ້າຈະເກີດຜົນ ທັງຄົນຂັດຂວາງກໍມີຈຳນວນຫລວງຫລາຍດ້ວຍ
- 10 ຖ້າວ່າຕີໂມທຽວມາຫາພວກເຈົ້າ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ໃຫ້ທ່ານໄດ້ຢູ່ກັບເຈົ້າໂດຍຄວາມສະບາຍໃຈ ເພາະວ່າທ່ານເຮັດການຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເໝືອນກັບເຮົາ
- 11 ດ້ວຍເຫດນັ້ນຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດດູໝິ່ນທ່ານ ແຕ່ຈຶ່ງນຳສິ່ງທ່ານໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ ເພື່ອທ່ານຈະກັບມາເຖິງເຮົາ ເພາະເຮົາຄອງຖ້າທ່ານພ້ອມດ້ວຍພວກພີ່ນ້ອງ
- 12 ສ່ວນອາໂປໂລພີ່ນ້ອງຂອງພວກເຮົານັ້ນ, ເຮົາໄດ້ເຕືອນໃຈທ່ານຫລາຍເທື່ອແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ໄປຫາເຈົ້າທັງຫລາຍພ້ອມດ້ວຍພວກພີ່ນ້ອງ ແຕ່ດຽວນີ້ທ່ານຍັງບໍ່ເຕັມໃຈຈະໄປ ເມື່ອໃດມີໂອກາດທ່ານຈຶ່ງຈະໄປ

ຄຳຕັກເຕືອນສຸດທ້າຍແລະຄຳສະແດງຄວາມນັບຖື

- 13 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຈຶ່ງຍຶດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ຈຶ່ງສະແດງຕົວເປັນຜູ້ແກ່ແລ້ວ ຈຶ່ງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ
- 14 ທຸກສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກ
- 15 ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຈັກຄອບຄົວຂອງຊະເຕຟານາວ່າ ເຂົາເປັນຄຣິສະຕຽນພວກແຮກໃນແຂວງອະຂາຢາ ແລະພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍຕົວໄວ້ໃນການປະຕິບັດໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ເຮົາເຕືອນສະຕິ
- 16 ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຄົນຢ່າງນັ້ນ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ຮ່ວມໃນງານໜັກໜ່ວງນັ້ນ
- 17 ອັນນຶ່ງ, ທີ່ຊະເຕຟານາແລະພໍ່ຕູນາໂຕກັບອະຂາອີໂກໄດ້ມາແລ້ວນັ້ນ ເຮົາກໍຍິນດີ ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາຂາດເຂີນເພາະພວກເຈົ້າບໍ່ຢູ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົບຖ້ວນແທນແລ້ວ
- 18 ເພາະເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງເຮົາກັບໃຈຂອງພວກເຈົ້າເບີກບານ ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ເຈົ້າຈຶ່ງຮັບຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງຄົນຢ່າງນັ້ນ
- 19 ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍໃນແຂວງອາເຊັງ ກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍ ອາກິລາແລະປີຊະກິລາພ້ອມກັບຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເຂົານັ້ນ ກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາຍັງພວກເຈົ້າຢ່າງເຕັມທີ່
- 20 ພີ່ນ້ອງທຸກຄົນຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາຍັງພວກເຈົ້າ ໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍທັກທາຍປາສັຍກັນດ້ວຍທັມນຽມຈູບອັນບໍລິສຸດ
- 21 ຄຳສະແດງຄວາມຄິດເຖິງນີ້ເປັນລາຍມືຂອງເຮົາຄືໂປໂລ
- 22 ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ຮັກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກປ້ອຍດ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາຈະສະເດັດມາ
- 23 ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ ຈຶ່ງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍ
- 24 ຄວາມຮັກຂອງເຮົາມີຢູ່ຕໍ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ